

உ
செவமயம்.
சாரதாம்பாள் துணை.

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF MADRAS
1015 SEP 1912

கமலவல்லி நாடகம்.

1015
3.12



இஃது

திண்டிவனம் தாலுக்கா, மைலத்திலிருக்கும்
அண்ணாமலை முதலியார் குமார்
தமிழ் உபாத்தியாயர்
அ. துரைசாமி முதலியார்வர்களால்
எழுதிமுடிக்க,
கை. ச. துரைசாமி முதலியார்வர்கள்
சகலசத்திரத்தாடன் பெற்று,
சென்னை-குளை,
பாலவிர்த்தி போதிகி அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1912.

அணை-5.

Registered Copy

892 MDM/K
N12
146960

உ
இவமயம்.

சாரதாம்பாள் துணை.

கமலவல்லி நாடகம்.

இஃது,

திண்டிவனந் தாலூக்கா, மைலத்திலிருக்கும்

அண்ணாமலை முதலியார் குமாரர்

தமிழ் உபாத்தியாயர்

அ. துரைசாமி முதலியா ரவர்களால்
எழுதிமுடிக்க,

கை. சு. துரைசாமி முதலியா ரவர்கள்
சகலசுதந்திரத்துடன் பெற்று,

சென்னை-குளே,

பாலவிர்த்தி போதிநி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1912.

Registered Copy Right.

ரிஜிஸ்தர் அறிவிப்பு.

—o—o—o—

இதனால் சகலருக்கும் தெரிவிப்பது யாதெனில் 1867-வ வருஷத்திய 25-வது ஆக்டிவன் 20-வது பிரிவின் 6-விதியின் பிரகாரம் இந்நூலை இங்கிலீஷ் இலாகாவாகிய மதராசிலும், பிரஞ்சு இலாகாவாகிய புதுச்சேரியிலும், காரைக்காலிலும், அடியில் கண்ட என் பேருக்கு காபிரைட் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால் என்னுடைய உத்தரவின்றி ஒருவரும் அச்சிடக்கூடாது. அப்படி அச்சிட்டால் அதனால் உண்டாகும் நட்புடனத்த வசூல் செய்யப்படும். தவிர கவர்மெண்டார் தண்டனைக்குள்ளாவார்கள்.

இப்படிக்கு:

கைவண்டீர் - சு. துரைசாமி முதலியார், ,

நெ-60. அண்ணாபிள்ளை வீதி,
சௌகார்பேட் போஸ்ட், மதராஸ்.



உ

சிவமயம்.

சாரதாம்பாள் துணை.

கமலவல்லி நாடகம்.

காப்பு-வெண்பா.

விமலனருட்பெற்ற வித்தகியென்றே துங்
கமலவல்லி நாடகத் தைக்கழற—நிமலி
அற்புதமாயீன்றருளி யகமகிழுமெந்தை
கற்பகத்தாளெப்போதுங் காப்பு.

கட்டியன்-கவி.

சங்குமாமலர்செழிக்கும் தர்ப்பாஜலமாளுகின்ற
பொங்குநல்லரசெய்யும் பதஞ்சலராஜன்வாசல்
இங்கிதமுடனே காக்கும் எழில்பெருங்கட்டியன் தான்
மங்களசபைமுன்பாக வருகின்றான் வருகின்றானே.



கட்டியன்-தரு.

கட்டியக்காரனிடே தாவந்தான்—பதஞ்சலன்வாசல்
கட்டியக்காரனிடே தாவந்தான்

அஷ்டதிசைபுகழும் தர்ப்பாஜலத்தையாரும்
அரசன்வாசலேவல் வெரியுடனே செலுத்தும்

(கட்டி)

கோண்ப்பாக்கைசிரசில் கன்னப்பரிசையுடன்
பாணவயிர்குலுங்க பொட்டும்பளபளென்ன (கட்டி)
அங்கிநிசாருந்தொட்டு அரையிற்சச்சையுங்கட்டி
தங்கச்சரிகையுரு மாலைத்தொங்கவேவிட்டு (கட்டி)
கையிவ்பிரம்பெடுத்தித் துக் கடகம்பளபளென்ன
மெய்யில்சந்தணம்பூசி வெகுதுருசாய்நடந்து (கட்டி)

பொதுவசனம்.

அகோகேளுங்கள் சபையோர்களே, தர்ப்பாஜல பட்டணத்
தை தகத்தோடு அரசுபுரிந்துவாரின்ற பதஞ்சல மகாராஜ
னும், மந்திரியாகிய நிபுணமந்திரியும் கொலுவுக்கு வரும் விதம்
காண்க.

பதஞ்சலன் - கவி.

மெழுடிசிரசில்பூண்டு நவரத்தினபுஜங்கள்மின்ன
அடவுடனங்கிபூண்டு ஆபாணங்கள் துன்ன
குடையிருபாலுங்கிட்டி குவிந்துசாமரையும்போட
படிபுகழ்பதஞ்சலன்றன் பகர்சபைவருகின்றனே.



பதஞ்சலன் - தரு.

பேசும்பிரநாபதர்மம் நேசிக்குங்குணசீலன்
பதஞ்சலராஜன்வந்தான் புஜபலபாக்கிரம் புவிபுகழ்தீரன்
பதஞ்சலராஜன்வந்தான்

வீசும்சிரசில்பிரகாசம்
விளங்கும்புஜகிரிகள்
சுருள். விங்கிர்தகிரணமும்
சங்கீததொனியிசை

அண்டரண்டமதிர
அனந்தம்பிரகாசதேவ
சுருள். ஆரமணிகள்பணி
வீரகண்டாமணி

புவியிலுள்ளவரசர்
பூசுர்வேதகோஷ்டம்
சுருள். பூவையரிருபுறம்
மேவியெதிர்கவி

மவுவிசூட்டி-
மேருவெனவேநாட்டி-
வெங்கதிரொளிபெற
பொங்கியேகணியுற (பதஞ்)

ஆனைசேனைநடக்க
யிர்திரெனெயிக்க
மார்பினிலிலங்கிட
கலகலவென்றிட (பதஞ்)

போற்றியடிவணங்கப்
நேசத்துடனிணங்க
சாமரைபோட
வாணரும்பாட (பேசு)

பதஞ்சலன் கவி.

தேசமும்மிகச்செழிக்க சீவகோடிகளும்வாழ்க
வாசமாம்வேதசாஸ்திரம் வளர்ந்துவெந்நாளும்வாழ்க
சேசமாமெனதுசெங்கோல் நீழிகாலம்வாழ்க
மாசிலாவாதிமூர்த்திமலர்ப் பதமடியேன்போற்றி.

வசனம்.

உலகங்கள் அனைத்தும் செழித்திருக்கவும், ஜீவகோடிகளும்
ஒங்கி வாழ்க்கடவது, வேதசாஸ்திரம் வளர்ந்துவரவும் என்
னுடைய செங்கோலானது நீழியாய் நிலைபெற்று வாழ்க்க
கடவது திருக்கருணை புரியாநின்ற ஆதிமத்தியாந்தக்கடவுளாகிய
சிவபெருமானுடைய திவ்விய சொரூபபாதாவிந்த கமலங்க
ளுக்கு அனேக நமஸ்காரம்.

பதஞ்சலன் வசனம்.

கேளும் மந்திரிமார்களே, நமது பட்டணத்திலிராநின்ற
சிவாலயம் வீஷ்ணுவாலயம் ஐதுகளுக்கு திருப்பணி தானதர்மங்
களும் பிராமணன் செய்யப்பட்ட யாகாதிசெபதபஹாக்கினி
களும், பயிரிடுங் குடி களுடைய சுகக்ஷேமங்களும் இன்னம் சர்வ
தத்துவ விதிமுறைகளும் தவறாமல் நடந்துவருகின்றதா சொல்
லுங்கள்பா மந்திரிமார்களே.

மந்திரி வசனம்.

கேளுமையா சுவாமி மகாராசனே, நமது பட்டணமாகிய
பதஞ்சல தேசத்தில் இராநின்ற தேவாலயங்களுக்கு தவறுத
லில்லாமல் ஆறுகால பூசையும் நடந்துவருகின்றது. பிராமணன்

செய்துவரானின்ற ஓமாக்கினி செபதபங்கனும் தவறுதலில்லா மல் நடந்துவருகின்றது. நமது பட்டணத்திலுள்ள குடியான வர்கள் அத்தண்டமான பேரும் ஆறிலொருகடமை செலுத்தி வருகுறார்கள். அன்னதானம், சொர்னதானம், கோதானம், பூதானம் இதுமுதலானதும் குறைவில்லாமல் நடந்துவருகின்ற ஸதயா சுவாமி.

பொது வசனம்.

இவ்விதமாக பதஞ்சல மகாராசன் தர்ப்பாஜல தேசத்தில் தனது நிபணமந்திரியுடன் சிம்மாதனத்திலிருந்து நீதிவழுவாமல் அரசு செய்துகொண்டுவருகையில் வீசாலபுரிபட்டணத்தை அரசு செய்துவரானின்ற வீரகுந்தர மகாராசனுடைய மனைவி யாகிய வீரசூகியம்மன் தனது தமையனாகிய பதஞ்சல மகாரா சனைக்காணும்படியாக தாதிமாருடன் பதஞ்சலதேசம் நாடி வருகிற விதங்காண்க.

வீரசூகிய கவி.

நித்தியம்விரதாதத்துவம்மறவா நேரிழைசத்தியவசனி உத்தமிசற்குணநற்குண முடையஓதறுவகள்ளையின்மொழியாள் சுத்தபட்டுடையும்சிந்துரப்பொட்டும் சுட்டியும்பலபணிதரித்து வீததகதிருவின்வடிவுடையழகி வீரசூகியுமிதோவாராள்.



வீரசூகிய - தரு.

வஞ்சியாபுலகுழ கொஞ்சுக்கினி மொழியாள்
வீரசூகியும்வந்தனள்—வெருவேடிக்கையாக
வீரசூகியும்வந்தனள்

மிஞ்சும்பரிமளங்கள் வாசங்கமகமென்ன
மேவித்தமையன் தன்னை ஆவலுடனேகாண
(சுரு) விதானகுணவதி பதிவிரதாவதி
வதனஉல்லாசனி அதிதூரிதத்துடன் (வஞ்சியர்)

திருவிழிக்குமைதீட்டி சர்வப்பணி துலங்க
சாசமுடனேபேசி சகிமார்களுடன்கூடி
(சுரு) தண்டைசிலம்புங் கலகலவிவன்றிட
கண்டமாதரும் ரதியிவள்தாடுனென (வஞ்சிடர்)

வர்ன்னப்பல்லக்கிலேறி மாவீராசன்தேவி
சொர்ன்ன முகந்துலங்க துருசாய்நடைநடைந்து
(சுரு) தோசையர்குழவே நாகரீகத்துடன்
வேகமதாருவே யேகியேசபைதனில் (வஞ்சியர்)

வீரகுகூழி-கவி.

இருவருமொருவயீற்றில் இருந்துவந்துதித்தபின்பு
அருமையாயெனைவளர்த்து அரசற்குவிவாகம்செய்து
குறைவிலாச்சிதனங்கள் கொடுத்தென்னைப்பாதுகாத்த
திறமுள்ளவண்ணாடித்தன் திருவடி கமலம்போற்றி.

வசனம்.

நீதிமார்க்கம் குணம் தயாளம் பொருந்திய எனது தமைய
னாரே நமது தாய்தந்தையர் சிறுவயதில் நம்மைவிட்டுப் பரமகதி
யடைந்த பிறகு தேவரீர் என்னை அருமையோடு வளர்த்துப்
பாதுகாத்து ஒரு அரசனுக்கு என்னை விவாகம்செய்துக்கொடு
த்து எனக்குவேண்டிய ஸ்ரீதனவரிசைகளும் தந்து யாடுதான்
மும் குறைவுபடாமல் எனதுநாயகன் பின்னை என்னை வாழ்த்து
வரும்படியாக அனுப்பிவைத்த ஏன் தமையனாரே உமது பாதார
விந்தங்களுக்கு அனேகவந்தனம் அண்ணைவே.

பதஞ்சலன்-கவி.

அம்மணிவாழியெந்தன் அறிவுள்ளமணியேவாழி
செம்மையாய்நீயெந்நாளும் சீர்பெற்றுவாழிவாழி
உன்மனைவிட்டுநீங்கி ஒண்டியாய்வந்தசேதி
என்னுளம் அறியத்தானே இயம்புவாயிங்குதானே.

வசனம்.

வாரும் எனது அருமைத்தங்கையாகிய வீரகுகூழியம்மணி
நீ மகராஜியாய் என் நென்றைக்கும் சுகமீக வாழ்க்ககடவது
எ முந்திருநீ விசாலபுரிபட்டணம்விட்டு எனது மைத்துனராகியும்

உனது புருஷனாகியும் விளங்காநின்ற வீரதூரந்தர மகாராசனை விட்டு நீ தனித்து இவ்விடம் வந்தகாரணம் யாது ஒன்றும் ஒளியாமல் சொல்லவேண்டும் தங்கையே.

வீரசூக்தி கவி.

வந்தசங்கதியைச்சொல்வேன் வீராதனைன்குமாரனுக்கு சொந்தமாமுனதுபெண்ணைச் சுயமணம்செய்வதற்கு வீரதையென்கணவன் தானும் விரைவினில் அனுப்பவந்தேன் உந்தநன்மனோதிடத்தை ஒதுவீரெனக்குத்தானே.

வசனம்.

கேளும் என் தமையனாரே, என்னுடைய புத்திரனாகிய வீராதனுக்கு உனது புத்திரியாகிய கமலவல்லியை விவாகம் செய்ய யெத்தனித்து என் மணவாளராகிய வீரதூரந்தர மகாராசன் அனுப்பிவைத்தார். தேவரீருடைய மனோதிடத்தைச் சொல்லும் என் தமையனாரே.

பதஞ்சலன் கவி.

கொடுத்திடத்தடையொன்றில்லை கோதையென் தங்கையாரே தடுத்திவார்த்தையாடும் சண்டாளியுனது அண்ணி அடுத்தவளருகிற்சென்று அம்மணி பெண்ணைக்கேட்டு கொடுத்திட்டால்கட்டிக்கொள்ளும் கோபம்செய்யாதேயம்மா.

வசனம்.

கேளும் என் தங்கையாகிய வீரசூட்சியம்மணி உன் குமாரன் வீராதனுக்கு என் குமாரத்தியைக்கொடுக்கச் சம்மதந்தான். பெற்றதினால் நான் பெரியவனல்ல, தடுத்து வார்த்தையாடுகின்ற சண்டாளியாகிய உனது அண்ணியாரைக்கேட்டு அவள் கமலவல்லியைக்கொடுத்தால் கலியாணம் செய்துக்கொள்ளும் தங்கையே.

பொது வசனம்.

இவ்விதமாக வீரசூக்தியம்மன் தன்னுடைய தமையன் பதஞ்சலராசன் சொன்ன வார்த்தையைக்கேட்டுக்கொண்டு தனது நாத்திராகிய கோமளவல்லியீருக்கு அரண்மனையை நாடிவரும்போது, கோமளவல்லி சபைக்கு வருகிறவிதங்காண்க.

கோமளவல்லி கவி.

செஞ்சிலைவடிவுஞ்செழித்தவிச்சித்ரதேககாந்தியும்பளபளவென்ன கந்தமாமலருங்கூந்தலிறகுடிக்க கமகமவெனவத்தர்ப்பூசி வஞ்சியர்குழமணியூஷணங்கள் மாதளம்பட்டிடையுடித்திக் கொஞ்சியகிளிசொற்புகன்றிடும்மாது கோமளவல்லிவந்தாளே.

வீரகுட்சி-கவி.

தாய்க்குத்தாயாகவந்த தண்மைசொல்லெனது அண்ணி
நோக்கியுன் முகத்தைக்கண்டு நெடுங்காலமாச்சதம்மா
தேக்கிடும் மலரைக்கொண்டு திருவடி தனிவாச்சித்து
பாக்கியம்பெருகத்தானே பாதம்வந்தனம்செய்தேனே.

வசனம்.

கேளும் என் அருமை அண்ணியாரே என் தாயாருக்கு மே
லாக என்னை அருமையோடும் சிராட்டி அன்புபாராட்டி வளர்
த்துவந்த எனது அண்ணியாரே, தங்களுடைய திருமுகம் தெரி
சித்து நெடுநாளாச்சது. இப்போது வாசனைபொருந்திய மலர்க
ளால் தங்கள் திருவடிகளுக்கு அர்ச்சித்து உம்முடைய பாதார
வந்த கமலங்களுக்கு அனேகவந்தனஞ்செய்தேன் அண்ணியாரே.

கோமளவல்லி-கவி.

நாடியேயிவ்விடம்வந்த யென்றாத்தியேவாழிவாழி
நீடியபுத்திரரோடும் நிகரில்லாதென் றும்வாழி
கூடியேபடையில்லாமல் கோதைதாதியர்க்குமு
வாடியேமுகம்வேறாக வந்தசங்கதிசொல்வாயே.

வசனம்.

வாரும் என் அருமை நாத்தியம்மா நீ யென்றும் புத்திர
களத்திரரோடும் சகல சம்பத்துடன் வாழக்கடவது எழுந்திரும்,
உன்னாயகரைவிட்டு நீங்கி நீ மாத்திரம் தனித்து தாதிமாருடன்
வந்த சமாசாரமென்ன அதுவுமன்றியில் உன்னுடைய முகம்
வேறுபட்டு மனவாட்டத்துடன் வந்த சங்கதி தெரிவிப்பாய்
நாத்தியம்மா.

வீரகுட்சி-கவி.

வந்தனன் அண்ணியான மாதாவேசொல்லக்கேளாய்
எந்தனன்மைந்தனான வெழில்பெரும்விராதனுக்குச்
சொந்தமாமுனதுபெண்ணைச் சுயமணவிவாகஞ்செய்ய
உந்தனைக்கேட்கவந்தேன் உகந்தனக்குரைசெய்வாயே.

வசனம்.

கேளும் எனது அண்ணியாரே, நான் தங்களை நாடிவந்த
காரியார்த்தம் ஏதென்றால் உமது குமாரத்தியாகிய கமலவல்லி
கொப்பத்தினிருக்கும்போதே என்னுடைய குமாரன் விராதனுக்
குக் கொடுப்பதாக எனக்குச் சத்தியஞ்செய்துக் கொடுத்திருக்

கின்றீரல்லவா அதைக்கொண்டு பெண்கேட்க வந்தேன் என் னுத்தியாரே.

கோமளவல்லி-கவி.

இத்தனைநாளாயெங்கே யிருந்துபெண்கேட்கவந்தாய்
மெத்தவும்பகையுண்டாக்கி மிஞ்சினபிறகுநீயும்
பத்தியென்தமயன்வந்து பரியமுஞ்செலுத்திப்போனார்
சுத்தமாய்ப்பெண்கிட்டாது சுகமுடன்சாப்பிடம்மா.

வசனம்.

கேளாய் எனது நாத்தியம்மானே, நீ யிதுகாலமாகச் சும்மா யிருந்துவிட்டுப் பெண் மிஞ்சிப்போனதின் பிறகு பகைபண்டு பண்ண வந்திருக்கிறாய், என் தமையல்: குமாரனுக்கு யான் கொடுப்பதாக சம்மதித்துப் பரிய முதலானது செலுத்திப்போ யிருக்கிறார். இனிமேல் அந்தப்பெண் உன் குமாரனுக்கு கிடைக் காது, நீ பெண் அரண்மனைதேடி வந்தமையால், சமையல் ஆரூயிருக்கிறது அவ்விடம்சென்று பொசனம்செய்து தாம்பூலம் அரிந்தி மனதிற் கவலையில்லாமல் சந்தோஷமாகப் போய்வா நாத்தியம்மானே.

வீரசூகி-தரு.

ஏழையாயிருந்தாலும் மெத்தனையறியாமல்
எப்படிதரிவித்தாய் அண்ணியாரே
வாழ்வும்வலதுமொரு சதமாகவெண்ணியே
மதிபிச்சகிடலாமோ அண்ணியாரே

(ஏழை)

கோமளவல்லி-தரு.

மதிபிச்சகியேநீயும்வந்து பெண்கேட்காமல்
மகுத்துவமாயிருந்தாய் நாத்தினாரே
எதிரிகள் போலவே பெந்தன்பெண்ணைக்கேளாமல்
இருந்துமல்லுக்குவந்தாய் நாத்தியாரே

(மதிபிச)

வீரசூட்சி-தரு.

மல்லுசெய்யவழுந்னை வஞ்சனை செய்யவும்
வந்தவள்நானல்லவே அண்ணியாரே
தல்லியானாலும் செல்விக்கிப்பரியத்தை
நானேவாங்கலாமோ நாத்தினாரே

(மல்லுசெ)

கோமளவல்லி-தரு.

நானேநிச்சயஞ்செய்தால் ஊனமதினாலுண்டோ
தர்க்கம்பேசவந்தாயோ நாத்தினாரே

கானமயிலாளான கமலவல்லியைவைத்துக்
காத்துக்கொண்டிருக்கவோ நாத்திரோ (நானே)

வீரசூக்தி-தரு.

கார்த்துக்கொண்டிருந்தபென் நேர்த்தியான முகத்தில்
கரியைத்தடவலாமோ அண்ணியாரே
வேத்துமைப்பேசுறாய் சாத்துமொழிகளெல்லாம்
விகடமல்லவோ சொல்லும் அண்ணியாரே (கார்த்து)

கோமளவல்லி-தரு.

விகடப்பகடையாட ஓடவந்தாயோநீயும்
வெட்கம்போகும் இனிமேல் நாத்தியாரே
வகையில்லாமலேவந்து வார்த்தையாடவேண்டாம்போம்
மிஞ்சிவார்த்தையாடாதே நாத்தியாரே (விகடப்)

வீரசூக்தி-தரு.

மிஞ்சிப்பேசினாலெத்தன் வெட்கம்போகும்மென்றாயே
விபசாரியோநான் சொல்லும் அண்ணியாரே
அஞ்சிப்பேசுப்பேசக் கஞ்சியில்வடிக்கிறாய்
ஆணுவங்கொள்ளாதே அண்ணியாரே (மிஞ்சிப்)

கோமளவல்லி-தரு.

ஆணுவங்கொண்டு யூனமாகப்பேசுறாய்
அஞ்சுவனையினிமேல் நாத்தியாரே
யினவார்த்தைகளெல்லாம் யேன்வீணுப்பேசுறாய்
யினேத்தேனோநானுனக்கு நாத்தியாரே (ஆணுவ)

வீரசூக்தி-கந்தார்த்தம்.

உனக்குநான்யினேத்திட்டேனே ஓதடிபசாரியும்
எனக்குப்பெண்ணிலையென்று மெவனுக்கோகூட்டிவைக்க
மனதினில் கபட்டம்வைத்து விண்ணுணம்பேசுவந்தாய்
நினைத்து உன் தமையன்வந்து

தரு.

- எப்படி நிச்சயம்பண்ணுவான் பெண்ணைக்கொள்ளவே
யெனையறியாமல் நண்ணுவான்
தப்பிவிக்குலமோநீங்கள் ஜாதிகெட்டவ்ளோநானும்
செப்படிக்கொப்பத்திலீயும் நற்படிசத்தியம்செய்தாய்

(சுரு) செட்டுக்காரிவெகு நெட்டுகள் பேசறாய்
பட்டிமுண்டையுனை விட்டிடுவேனோ (எப்படி)

கோமளவல்லி-கத்தார்த்தம்.

விட்டிடாதென்னசெய்வாய் வேலையற்றவளேபோடி
கொட்டுவேன்பல்லையிப்போ குழிகெட்டநாரிபோடி
எட்டியுந்தவடைமீதில் இப்போதே அடிப்பேன்பாராய்
சுட்டால்தான் தெரியும் என்பெண்

தரு.

சொந்தமென்னாடி வுனக்கு நீசொல்லும் வார்த்தை
அந்தமல்லாடிவெறுத்து

வந்தவழியைப்பார்த்து வாசிப்புடனேபோடி
எந்தனுடனேவந்து யெதிர்வார்த்தையாடாதே

(சுரு) எவளடியிங்கு பெண்பெற்றுவைத்தவள்
தவடைமீதினில் சாடுவேனுன்னை (சொந்த)

வீரகூகி-கத்தார்த்தம்.

இயல்பிலாதனைக்கிளைத்தேனென்றெண்ணங்கொள்ளவேண்டாம்
வயித்தினிவிருக்கும்போதே மாததாயிருந்தால் நாத்தி
நியாயமாய்விராசனுக்கு நீகொடுத்திடுவாயென்றும்
செயமுடன்சத்தியம் செய்தாய்.

தரு.

திருடிமறந்துவிட்டாயோ செடிமறைந்தால்
செகப்பிகருப்பியானையோ

பொருந்தப்பொய்சொல்லுவதற்கு போசனம் அரிதல்லோ
அருதலேவிண்வார்த்தை அகங்கொண்டுபோகாதே

(சுரு) அண்டப்பிறட்டுகள் யேண்டிபிறட்டுறாய்
முண்டைக்கண்களை யேண்டிவுநட்டுறாய் (திருடி)

கோமளவல்லி-கத்தார்த்தம்.

உருட்டியென்குடும்பமெல்லா மூதாரியாக்கிவிட்ட
திருடியைச்சுட்டைப்பண்ணி யென்செல்வியைத்தருவதுண்டோ
மாட்டுறாய்நானுனக்குப் பெண்ணெப்போதாரேனென்றேன்
சறத்துகள் பேச வந்தாய்.

தரு.

சத்தியம்செய்ததுமுண்டொடி வுனக்கென்பெண்ணை
சித்தினிதருவ துண்டொடி
மொத்தம்உனக்குத்தந்தால் முட்டைக்கட்டவெனக்குல்
சித்தமுன்னிழவுக்கு நானழமுடியாது
(சுரு) நெட்டுவார்த்தையை வெட்டிவீசுறாய்
எட்டிவானத்தை முட்டிப்பேசுறாய் (சத்தி)

வீரகுகழி கந்தார்த்தம்.

கெர்ப்பத்திவிருக்கும்போது கண்மணிவிராதுனுக்கு
நற்படி பெண்ணைப்பெற்றால் நலமுடன் தருவேன்னறாய்
சொல்தனைப்பிரட்டலாமோ சோணங்கிராயேபோடி
கத்தூராய்க் கழுதைப்போலே.

தரு.

கர்த்தாறிவரல்லவோ உன்-பெய்மெய்யெல்லாம்
முற்றுந்தெரிந் திருப்பாரே
பத்தியென்தாய்விட்டைப் பாழாக்கவந்தாரி
சித்தம்முட்டையெனக்கு நீயாடி கட்டினவள்
(சுரு) நெஞ்சிதணிவுடன் மிஞ்சிப்பேசுறாய்
பஞ்சையேயினிமேல் அஞ்சவேனோடி (கர்த்தாறிவர)

கோமளவல்லி கந்தார்த்தம்.

அஞ்சாமல்பேசவந்தாய் ஆங்காரிவீரகுகழி
நெஞ்சினில்உப்புக்கல்லை நான்வைத்துச்சுகுவேணிப்போ
பஞ்சையென்றுரைத்திட்டாயோ படியளந்தவளோநீயும்
மிஞ்சியே பேசவந்தாய்.

தரு.

மட்டிசிரிக்கிஓடடி யிங்கேநில்லாதே
வந்தவழியைப் பாரடி
கொட்டிக்குலைக்கவந்தாய் பட்டிபசாரிமுண்டை
தட்டுவேன்பல்லையினி ஓட்டிக்கிட்டேவந்தாயோ
(சுரு) சாடுவேன்தவடையில் போடுவேணிப்போ
கூடுமோபெண்ணைக் கொடுப்பேனோயானும் (மட்டி)

வீரகுகழி-கவி.

கொடுத்திடவேண்டாம்போடி கோடிபெண்ணுலகிலுண்டு
அடுத்திபொய்சத்யம்செய்தாய் ஆங்காட்டிப்பசப்புக்கள்ளி

தடுக்குத்தள்ளிகளுக்கேது சத்தியமீனமானம்
முடுக்குகள் பேசவேண்டாம் மூட்டிவாயைத்தானே.

வசனம்.

அடி வாடி சத்தியமாறி என்குமாரன் விராதனுக்கு இப்பிர
பஞ்சத்தில் வேண்டியபெண் கிட்டும், ஈனமானமில்லாமல் பேச
கிற ஆள்காட்டிப் பசப்புக்கள்ளியின் பெண் பெனக்கு வேண்
டாம் வாயை மூட்டி சத்தியமாறினவளே.

கோமளவல்லி-கவி.

நக்குகின்றநாய்தனக்கு செக்கென்றும் சிவாலிங்கமென்றும்
பசுக்குவந்தெரியுமோடி பல்வினாற்கடித்துப்பார்க்க
ஒக்குமுன்னடச்சகையைப்போல் உளரவேநினைத்துவந்தாய்
சக்கிவிசிரிக்கிவுந்தன் தாக்கதுகுலைத்திடாதோ.

வசனம்.

நக்குகின்ற நாய்க்கு செக்கென்றும் சிவாலிங்க மென்றும்
தெரியுமா அதுபோல் உன்னடத்தையானது நாய்குரைப்பது
போல் குலைக்கலாமென்று நினைத்துவந்து உலுக்குகின்றாய் உன்
திரேகத்தில் எள்ளத்தனை வெட்கமில்லையாடி, சக்கிவிசிரிக்கி, வீ
ணாக அலிக்கி குலிக்கி ஆட்டி நீட்டிக்ககாட்ட வண்டாம் அப்புறம்
போடி வேலையற்றவளே.

பதஞ்சலன்-கவி.

தங்கையேமனைவியாளே சண்டையைநிறுத்துமிப்போ
உங்களாலென்னவாகும் உயிர்தபக்குருவாய்வந்த
தங்கமேனியராம்தண்ட கோபரையழைத்துயானும்
பங்கமில்லாமலிப்போ பதிலுரைத்திடுவேன்வாரீர்.

வசனம்.

வாரும் தங்கையே! கேளும் என் மனைவியாகிய கோமள
வல்லி! நீங்கள் இருவரும் பேசுகிறதில் ஆகாயத்தி விராநின்ற
நட்சத்திரங்களும் பலபலவென்று உதிரும்போலிருக்கிறது. இந்த
மட்டில் உங்கள் சண்டையை நிறுத்திவையுங்கள் மது குருவா
கிய தண்டகோபமகாரிஷியைநினைத்து, அவரை அழைத்து உங்க
ளிருவருக்கும் நேரிட்டிருக்கும் விபரீதமான சண்டையைப்பற்றி
அவரிடம் சொன்னால் ஞாயம் சொல்லுவார். உங்கள் சண்டையை
நிறுத்தி வையுங்கள்.

பொது-வசனம்.

இவ்விதமாகப் பதஞ்சலராசன் தண்டகோப மகாரிஷியை மனதில் நினைத்து துதிசெய்ய தண்டகோபர் தன்னுடைய ஞானத்தினால் அறிந்து அவருடைய சீஷர்களையும் கூட்டிக் கொண்டு பதஞ்சலராசன் சபையை நாடிவருவது.

தண்டகோபரிஷி-கவி.

சடைமுடி சிரசிற்பூண்டு தபத்தினில் மிகுத்த சீலன்
உடைகாவிவணிந்துமேலும் உருத்திராட்சமாலையாட
படர்ந்திடும்வியூகியூசிப் பதஞ்சலனழைத்தசேதி
தடையிலாதறியவேண்டி தண்டகோபரும்வருகின்றாரே.



தண்டகோபர்-தரு.

சடைமுடியுந்தறித்து உடையுங்காவிவணிந்து
தண்டகோபரும்மேவினார் வெகுதபத்தில் மிகுத்தவா
தண்டகோபரும் மேவினார்

இடையில் ப்புவித்தோலாடை யெங்கும்வியூகியூசி
யேகிவிசையுடனே ஆகமங்களுணர்ந்து

(சுரு) ஏந்தியேதெண்டுங் கபண்டலதாரி
சார்ந்துபதஞ்சலன் சபைதனில்மேவி (சடைமுடி)

காவிருத்திராட்சம்பூண்டு காதில்குண்டலமாட
ஆவித்துணையாகவே அமலரைசெய்ய

(சுரு) அந்திரமேகியே விந்தைதெரிந்தவர்
மந்திரயந்திரம் முந்தியறிந்தவர் (சடைமுடி)

அஞ்சபஞ்சபூதமும் அடக்கிநிலைநிறுத்தி
இன்சொலுடையர்வசம் இயல்பறிந்திடும்போதர்

(சுரு) இருதயகாரணர் சுருதியும்பலகலை
பெருகியபூரணர் அரகரவென்று (சடைமுடி)

மிதியடியுந்தொடுத்து குருவழியையடுத்து
அதிதூரிதமாய்நடந்து அரசன்சபைதுடர்ந்து

(சுரு) அம்பலமாடிய உம்பருமிவரென
நம்பும்பதஞ்சலன் கும்பிடுஞ்சபைதனில் (சடைமுடி)

பதஞ்சலன்-கவி.

என்பவம்தன்னைப்போக்க வெனதுயிர்க்குருவாய்வந்த
தன்மைசேர் தண்டகோபசதிர்பெரும் ரிஷியேபோற்றி
வன்னமாமயிலாளெந்தன் மகள்விகத்திற்கு
உன்னையான்நினைத்தழைத்தே னுன்பதம்சரணமையர.

வசனம்.

யான் செய்த பாவங்களை விமோசனப்படுத்துமாறு எழுந்
தருளிவந்த எனது குருவாகிய தண்டகோப மகாரிஷ்யீஸ்பரா.
தேவரீருடைய பாதாரவிந்தகமலங்களுக்கு அடியேன் அநேக
வந்தனம் முனிநாதரே.

தண்டகோபர்-கவி.

பதஞ்சலவரசேஷுந்தன் பத்தினிமகள்செங்கோலும்
நிதம்நிதம்தழைத்தென்றாரும் நீழிகாலம்வாழி
மதிமுகம்கரிகிவாழி வருகல்வெய்னைநினைந்த
நிதிபெரும்மன்னாரீயும் நிகழ்த்துவாயறியத்தானே.

வசனம்.

கேளும் பதஞ்சலமகாராசனே, நீரும் உமது மனைவியும்
மகளாகிய கமலவல்லியும் உன்னுடைய செங்கோலும் சுகம்
பெற்று வாழக்கடவது, எழுந்திரும். நீரிப்போது முகம் வேறு
பட்டு மனவாட்டத்தோடு என்னை நினைத்து அழைப்பித்தசங்கதி
அறிவியும் பதஞ்சலமகாராசனே.

பதஞ்சலன்-வசனம்.

தேவரீரை நினைத்து அழைத்த சங்குதி என்னவென்றால்
என் குமாரத்தியாகிய கமலவல்லிக்கு விவாகபருவகாலம் வந்

திருப்பதாகையால் என் தங்கை இவ்விடம்வந்து தன் குமாருக்கு கேட்க, எனது மனைவியானவள் பெண் தரமாட்டேனென்று தன்னுடைய தமையன் மகனுக்கு கொடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கையில் என் தங்கைக்கு மனம்வருத்தமாகி இருவரும் சண்டை செய்துக்கொண்டு ஒருவருக்கொருவர் உனக்கெனக்கென்று துன்மார்க்கமாகப் பேசிக்கொண்டவர்களைத் தடுத்து தேவரீரை உழைத்து தங்களுடைய சொற்படி நடத்துக் கொள்ளுவதாக இருவரும் சம்மதித்தபடியால் தேவரீரை நினத்து அழைப்பிச்சேன். இருவருக்கும் பொதுவாக என் குமாரத்திக்கு வீவாகஞ்செய்ய தயவுசெய்யும் சுவாமி.

தண்டகோபர்-வசனம்.

கேளும்பதஞ்சலமகாராசனே, உன் குமாரத்தியாகிய கமலவல்லியை உனது தங்கையானவள் தன் குமாருக்கு கேட்டபடியால் உன் தேவி தாக்கூடாதென்று தடுத்தாள். பிறகு இருவரும் உனக்கெனக்கென்று சச்சரவு செய்யப்பட்டவர்களை நிறுத்திவைத்திருந்தமையால் இருவருக்கும் பொதுவாக ஞாயம் சொல்லி வீவாகம் நிறைவேறும்படியாக நான் ஒரு யோசனை சொல்லுகிறேன் கேளும் மகாராசனே.

தண்டகோபர்-தரு-சம்மை.

சொல்லுவேன்கேள்பதஞ்சலனே சுபமுகூர்த்தவீரமதை
சூட்சமுடனுரைசெய்வேன் சுகுணபதஞ்சலனே

வல்லதச்சர்களை யழைத்து மாம்பலகையதனால்
மரப்பெரியபேழையொன்று மதிப்பாகச்செய்து

காளியம்மன்கோவில்முன்னே கனத்தபெட்டியதனை
கடுகெனவேகொண்டுவைத்து கழுகியுசையிட்டி

குத்துவிளக்கசனையுள்ளே கெம்பிரமுடனேத்திவைத்து
கந்தம்பரிமளந்தாவி கூரைமணமாலை

பலகாரம்தாம்பூலம் டேழைதனில்வைத்து
பெண்கமலவல்லிதன்னை பெட்டிதனிலடைத்து

நலமுடனையிருபூட்டு நன்றாகப்பூட்டி
நலமாயிருமாப்பினையும் ஒவ்வொருவகை

கரத்தினுல்திரந்தவற்கு கட்டிவிடுத்திரமாய்
கலியாணம்செய்துபட்டம் கட்டிவைக்கவேண்டும்

திறக்காதமாப்பிளையைச் சீருடனவ னூர்க்கு
தாம்பூலம்தத்துகையில் தானனுப்புமரசே

(சொல்)

வசனம்.

கேளும் பதஞ்சலமகாராசனே, இப்போது நான் சொல்லிய படி நல்ல சுபதினத்தில் யேற்பாடு செய்துக்கொள்ளும் நான் வந்து காலதாமதமாகின்றது. என்னுடைய இருப்பிடம் போய் வருகிறேன் மகாராசனே.

பொதுவசனம்.

இவ்விதமாக பதஞ்சல மகாராசன் தண்டகோபர் உத்திர வின்படி சுபமுகூர்த்தநாள் நேமித்து அந்ததினத்தில் இருவரையும்வந்து விவாகம் செய்துக்கொள்ளும்படி திட்டஞ்செய்து யனுப்பினார். பிறகு எல்லா முஸ்தீபுகளையுஞ் சேகரம்செய்துக் கொண்டிருக்கையில் கெந்தாவதி பட்டணத்தை அரசுசெய்து வரானின்ற மாகத மகாராசனுடைய குமாரானகிய விதிபோதனை வன் தன் குருவினிடத்தில் கற்பித்துக்கொண்ட அதரணவில் வித்தையைப் பரிட்சிக்கும்படியாக மந்திரி குமாரனையுங் கூட்டிக் கொண்டு காட்டிற்கு வேட்டையாட வருகிற விதம் காண்க.

விதிபோதன்-கவி.

விச்சித்திரகெந்தத்தையாளும் மாகதராஜனின்ற
திசைபுகழரசர்மெச்சம் சிரேஷ்ட்டபுத்திரனாமென்ன
அசைவிலாப்பணிதிருத்தி ஆயுதபாணியாக
விசையுடன் வேட்டையாட விதிபோதன்வருகின்றானே.

விதிபோதன்-தரு.

வந்தானிதோவிதி போதனை நும்பாலன்
வாரான்பாரீர்விதி போதனை நும்சீவன்
மந்திரிபாலன் அதி தந்திரபாலனுங்குட
மறையுணர்ந்துநீதி நெறிநெரிந்தக்கோலன்

(சுரு) மதிமுகுலுளியது தளதளவென்றிட
பதிதனைவிட்டந்த பாலர்களிருவரும் (வந்தா)

இரத்தினமுத்துச்செக தாடும்பளபிளென்ன
நாகரீகபுயமும் தளதளென்ன
முத்திழைத்தசந்திர ஆரம் தளதளென்ன
மோதிரம்பொன்பவுத் திரம்தகதகென்ன

(சுரு) மேலணிபொன்னுரு மாலைகுலுங்கவே
பாலரிருவரும் பதுமையைப்போலே (வந்தா)

வஞ்சியர்கள் நமீமைக்கண்டு மதிமயங்கி
வானவரும்மதனைன்று அஞ்சவே பாலர்

கொஞ்சம்சிறுகையதிகமும் மிஞ்ச
கேடயமும்வில்லம்புமீட்டி யுடனே

(சுரு) குமாகுருபா சரஹணபவனென
வெவர்களுமிஞ்சவே விருவருங்கூடி (வந்தா)

அருமறையும்துதிபரவும் அரிகிருஷ்ணரை
அனுதினமும்மனதிவதினமுள் துதிசெய்துரை
திறமுடையவினாபசுபுரமதில் வளர்மாரன்
ஓர்நன்னகவிதன் னையென்றும் மரவாச்சீலன்

(சுரு) தொடுத்து அம்புகளை விட்டு துபரிட்சைசெய்ய
முடித்துவெடிதனில் வேகமாய்ச்சென்றிட (வந்தா)

விதிபோதன்-கவி.

திருவெனும் அஷ்ட்டமாது தனதுமார்பினில் துலங்கும்
மருமலர்த் துளபமாகை யணிந்துபூதகியைவென்ற
கருவிதிபிரண்ணியுன்றன் உடல்கிழித்துதிரமுண்ட
கருமுகில்மேனிமாயன் கழல்பதம்போற்றிப்போற்றி.

வசனம்.

திருவாகிய அஷ்ட்ட லட்சுமியை தனது மார்பில் தரித்த
வரும் பூதகியிரண்ணியன் முதல் அநேகங்கோடி ராட்சசர்களைச்
சம்மாரம் செய்தவருமாகியும் மேலும் இந்த பூமிபாரத்தைத்
தீர்த்தவராகியும் விளங்கானின்ற அகிலாண்டகோடி பிரம்
மாண்டராயகாகிய பூமீந்நாராயணமுர்த்தியினுடையபாதார
விர்த்தங்களுக்கு அநேக வந்தனம் வந்தனம்.

விதிபோதன்-கவி.

மந்திரிசொல்லக்கேளாய் மாநகர்தனைக்கடந்து
விந்தையாய்வனத்தில்வந்தோம் வெகுவிதமிருகந்தன்னை
பந்தமாய்வேட்டையாடி பாங்குடன்வதைக்கவேண்டும்
கந்தரவாயுதத்தைச் சுருக்குடனெயெடுத்துவாராய்.

வசனம்.

வாருமப்பா மந்திரியாகிய அநீதனை, நம்முடைய பட்ட
ணத்தைவிட்டு வேட்டையாடும்படியாக கானகம் வந்தபடியினால்
இனிமேல் சம்மாயிருக்கலாகாது கானகத்தில் புகுந்து வேட்
டையாடி நமது பட்டணத்திற்கு அதிக சிக்கிரமாகப்போய்
சேரவேண்டியதாகையால் நமது ஆபுதங்களை மகா சாக்கிரதை
யாக யெடுத்துக்கொள்ளும் மந்திரி.

மந்திரி-வசனம்.

அப்படியே மகாபாக்கியமையா சுவாமி மகாராஜனே.



விதிபோதனன்-தரு.

வேட்டையாடினார்பாரீர்-விதிபோதன்
அதிதமந்திரியுடன்

(வேட்)

வாட்டமுடனடர்ந்தக்
பூட்டிவில்லினிலம்பை
(சுரு) பொடிபடசிங்கம்
துடிபடகரடியும்
யானைசிங்கமும்சென்னாய்
தானம்விட்டோடி
(சுரு) சாடிநீடிமத
ஓடியேஓராய்
கவரிமானுங்கடம்பை
சாட்டையதஞ்செய்து
(சுரு) கத்தியினால்யெதிர்
சித்தமகீழ்த்தோ

காட்டில்சென்றிருவரும்
ஓட்டியிருசங்களை
வெடிபடயெங்கும்
மடிபடமான்முதல் (வேட்)
அதும்பும்புலிரியும்
சரமாரியாய்விட்டிதோ
யானைசசிதரிட
குறத்தியும்அடிபட (வேட்)
செதரிஓடஓட்டாமல்
கருந்துள்படலமாக
வெத்திபொருந்தியே
சிறுவர்களிருவரும் (வேட்)

விதிபோதன்-கவி.

அதிதமந்திரியேகேளாய் அதர்வணப்பரிட்சைசெய்து
சதிசெய்யுமிருகமெல்லாம் சாடியேஅனைத்துங்கொன்றும்

பதிதனைநோக்கிராமும் புறப்பட்டுப்போகவேண்டும்
நதிதனில் தாகத்தீர்ந்து நலமுடனேகலாமே.

வசனம்.

வாரும்பா மந்திரியாகிய அதீதனே, நாமிருவரும் வில்வித்
தைகளை பரிட்சித்து அனேக யிருகங்களையும் சங்கரித்தோம்.
எனக்கானால் தாகம் அதிகமாகயிருக்கின்றது. நரவுவரண்டு இளை
ப்பு அதிகமாகின்றது. நமது தாகவிடாய் தீரும்படியாக இஃதா
நமக்கு எதிரிலிரானின்ற ததாகத்தீர்ந்துசென்று தாகத்தீர்ந்து
சற்று இளைப்பாறி பிறகு நம்முடையபட்டணம் போகவேண்
டும் வாரும்பா மந்திரி.

அதீதமந்திரி-கவி.

என்னிடஅரசேகேள்வர் இருபதுநாழியச்சாசு
வின்னமாய்போசனத்தின் வேளையுந்தவறிப்போச்சு.

வசனம்.

கேளும் மகாராஜனே நாம் இன்னமும் வீடுபோய்ச்சேராம
லிருந்தால் நமது தாய்தந்தையர் தேடியமுது உயிரிழந்துவிடு
வார்கள். வழியில் அனேகஇடத்தில் ஜலம் இருக்கின்றது. தாகம்
தீர்ந்துப்போகலாம் வாரும் என்றரசே.

விதிபோதன்-தரு.

கிட்டசலமிருக்க எட்டஅழைப்பவதன் னா	மந்திரி
கழுகியுதங்களை முழுதித்தாகத்தீர்வோம்	மந்திரி
பட்டணமேகியே பசியைத்தணிக்கலாம்	மந்திரி
பதிவொன்றும்பேசாதே பசியைத்தணியும்பா	மந்திரி

மந்திரி-தரு.

கிட்டவேசலமதை இட்டுபோய்காட்டுறேன்	அரசே
இத்தக்காட்டினில்நில்லாமல் வீட்டுமுகத்திரும்பும்	அரசே
பட்டணம்நோக்கியே போவோம்புறப்பிடும்	அரசே
பதிவொன்றும்பெசால்லாமல் மதியுடன் திரும்பிடும்	அரசே

விதிபோதன்-தரு.

சதிருடனோடிதன்னில் பதிதனுக்கேகுவோம்	மந்திரி
தடையொன்றுஞ்சொல்லாதே தாகமெடுக்குதப்பா	மந்திரி
அதிகமாகவேர்வை யாகுதேம்மெலங்கும்	மந்திரி
அரைநொடிதன்னிலே அலா முழுகிவாறேன்	மந்திரி

மந்திரி-தரு.

சரியல்லநீரிக்கு தனித்திருந்தீராகில்	அரசே
சனியன் துடருமினி சொன்னேன் திரும்பிவாரும்	அரசே

நெறியுடன்தபரிஷி யிருக்கும்வனயிதையா
நேரில்நம்மைக்கண்டால் தூரிசபித்திவார்

அரசே
அரசே

மந்திரி-வசனம்.

கேளும் மகராசனே இந்ததடாகம் யிருக்கப்பட்ட வினோதங் களைப்பார்த்தால் தபம் செய்யும் ரிஷிகளுடைய வனத்தைப்போ ல்காணுகின்றது, நீர்வாதுபேசிக்கொண்டு இன்னம் சற்றுநேர ம்வீடத்தில் இருந்தீராகில் நம்மைச் சனியன் துடருவதுடன் தபரிஷிபானவர் இவ்வீடம்வந்து பார்த்தால் நாம் வேட்டையா டிசீவவதை செய்ததாக சபித்துப்போடுவார். இந்த தடாகத்திற் குச் செல்லவேண்டாம். நாம்போகும் வழியில் அனேக தடாக மிருக்கின்றது. அவ்வீடம்போய் தாகந்தணிந்து போவோம்வா ரும் என்னரசே.

விதிபோதன்-கவி.

திருலோகம்தேவலோகம் சொற்பெறும் அளகைலங்கை
பெருகுமின்னாட்டிலிந்த புகழ்பெரும்நதியைப்போலே
ஒருவருங்கண்டிரார்க ளுயிர்பெரும்மலர்கள்பூத்து
இருப்பதுவினோதமாக இதைபுரீ அறியுமந்திரி.

வசனம்.

கேளும் மந்திரியாகிய அதீதனே திருலோகம் தேவலோகம் அளகை லங்கை யென்னும் மற்ற லோகங்களில் இப்படிப்பட்ட தடாகம் ஒருவருங்கண்டிரார்கள் இதில் பஞ்சவர்னத்தாமரை, பாரிசாதம், அல்லி, ரெய்தல், குவளை முதலான புஷ்பங்களும் பூர்த்திருக்கின்ற வினோதங்களும், இதின் நீராழிமண்டபங்களும் என்ன வினோதமாகயிருக்கின்றது. ஆ, ஆ, என்னவேடிக்கை இந்த தடாகத்தின் வினோதங்களை உன் நேத்திரத்தினால் பாரும் மந்திரி.

மந்திரி-கவி.

என்னிட அரசேகேளும் இத்தடாகத்தைப்பார்த்தால்
அன்னிபர்கைத்தொடாமல் அணுவதுஅசைத்திடாமல்
என்னமோநமக்கிப்போது இடரதுவந்துநேரும்
உன்னுடன் கூடியானும் உலையிரும்பதுபோலானேன்.

வசனம்.

கேளும் அரசே, இந்தத்தடாகத்தில் புஷ்பங்கள் பூத்து அணுவசையாமல் இருக்கின்றபடியினால் நாம் யிவ்வீடம் தங்கி இந்தத்தடாகத்தில் இரங்கினால் வீணான துன்பம் விளையுமே யன்றி வேறில்லை. நான் தங்களுடனே கூடிவந்த சுகம் இரும் புடன்சேர்ந்த நெருப்புக்கும் சம்மட்டியால் அடிபடவேண்டிய

தாக நேர்த்ததேயன்றி வேறில்லை. இந்த தடாகத்தில் இரங்கி தாகம் அருந்துவது தகுதியல்ல பட்டணம்போய்ச் சேருவோம் வாரும் அரசே.

விதிபோதன்-வசனம்.

வாருமப்பா மந்திரி, நாயிருவரும் தடாகத்தில் இரங்கி சலம் பொசித்து தாகத்தணிந்தோம், ஆசையால் தடாகம் பூந் தோட்டம் இதுகளைக் கண்குளிர வேடிக்கைப்பார்த்துவந்தால் நமக்கு ஒருவித தீம்பும் நேரிடாது நீ பயப்படவேண்டாம். இதோ நமக்கெதிரிலிராநின்ற புஷ்பவனத்திற்குச்சென்று அதின் வேடிக்கைகள் யாவத்துங்கண்டு மனக்களிப்படைந்தோம் ஆகிலும் இதில் அனேகவித திவ்விய பரிமளம்பொருந்திய புஷ்பங்கள் மலர்த்திருப்பது மலர்த்த புஷ்பத்தைவிட்டு அரும்புகளையெல்லாம் பெடுத்துக்கொண்டுபோனால் நாளையதினம் நாம் சூட்டிக் கொள்ளலாம் அதிக சீக்கிரமாக அரும்புகளையெல்லாம் எடுப்போம் வாரும் மந்திரி.

விதிபோதன்-தரு.

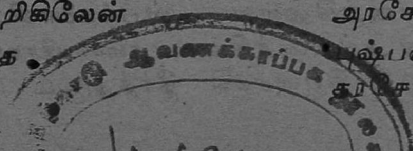
இந்தப்பூமலர்தொட்டேன்பார்	மந்திரி
யென்னவினோதம்பார்	மந்திரி
யெங்குங்காண்கிலேன்	இங்கிதமலர்
இதனைப்பாருமே	மந்திரி
மந்தாரைக்கோங்கு	மல்லிகைமுல்லை
வாடாமல்லிகையும	மந்திரி
வாராயேயிதைப்	பாராய்நோக
பாராயே	மந்திரி

(சுரு) வந்துயிதை யெந்தவிதம்.
அந்தமலர் விந்தைப்பாராய்

(இங்)

மந்திரி-தரு.

விந்தைமலர்மேல்சிந்தைவையாதே	அரசே
நிந்தையாகுமே	அரசே
வாரும்போகலாம்	ஊரைநோக்கியே
மாமுடிவேந்த	ரசே
எந்தரிஷியின்	சொந்தவனமோ
நான்யா துமறிகிலேன்	அரசே
இருவருமிந்த	புஷ்பவனத்தினில்
ஏகஒண்ணு	தரசே



(சுரு) ஏதோஇது வாதோமன்னு
தோதகமாய் தீதுவரும்

(விந்)

விதிபோதன்-தரு.

தீதொன்றும்வாராது தினைத்து அழ வேண்டாம்	
திவ்விமலரைப்பாராய்	மந்திரி
தீரத்துடனேமலர் பறித்து	நாம்எகுவேரம்
சீக்கிரம்வாரும்	மந்திரி
காதவாகுதேஇப்போ	கந்தமலரைக்காண-
கண்ணள்கூசுதே	மந்திரி
கடி கிக்குடலையில்	மலர்பறித்துநாமும்
முடிக்கூடப்போம்	மந்திரி

(சுரு) கண்டேமலர் கொண்டிபோக
உண்டோயிதில் தண்டனைகள்

(திது)

மந்திரி-தரு.

கொண்டுமலரை	விண்டுபோகையில்
குற்றமாகுமே	அரசே
கொத்துபூவனம்	வைத்தரிவியும்
குருகிவருவார்	அரசே
கண்டால்சுப்பிப்பார்	கானகத்தன்னில்
தண்டனைநேருமே	அரசே
கொஞ்சம்ஆசை	வைத்தால்
கெடுதிஅதிகமாகும்	அரசே

(சுரு) கருதாததை யருகாகவே
வருவாய்திற மாகவே

(கொண்டு)

தண்டனோபர்-கவி.

இருவர்பூந்தோட்டம்சென்று யிலையினால்குடலைசெய்து
மருமலரெடுக்கும்போது மந்திரிதடுக்குங்காலம்
பறமற்கு அந்திபூசை பத்தியாய்முடிப்பதாக
திறமுடன் தண்டனோபர் சீக்கிரம்வருகின்றாரே.

வசனம்.

இவ்விதமாக இரவரும் நந்தவனத்தில் பிரவேசித்து குடலை
செய்து நந்தவனத்திலுள்ள புஷ்பங்களைவிட்டு அரும்புகளைப்
பரிக்கும்போது அவ்வனத்தில் வாசமாகயிரூரின்ற தண்டனோபர்
ரிஷியானவர் அந்திபூசைக்கி தீர்த்தமும் புஷ்பமும் கொண்டு

போகும்படியாக தடாகத்தை நாடிவந்து பார்க்கையில் விதிபோ தப்பாலகனும் மந்திரியாகிய அதீதபாலகனும் மலர்த்த புஷ்பங்களைவிட்டு அரும்புகளையெல்லாம் பரித்துக்கொண்டிருக்கும் இராச குமாரன் மந்திரி குமாரனையும்பார்த்து கோபம் மிகுத்து சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

தண்டகோபர்-கவி.

ஆரடாபயலேநீங்கள் அச்சமில்லாமல்வந்து
ஆரடாயூத்திராத அரும்பெலாங்கொய்துவிட்டீர்
ஆரடாவுவதுபேரும் அன்னை தந்தையர்சாபேரும்
ஆரடாவறியவின் அறிவிப்பாய் அறிவிப்பாயே.

வசனம்.

அடா வாடா சிறு பயல்களே, நம்முடைய பூங்காவனத்தில் மும்பூர்த்தி தேவர்கள் மரவர்களும் கண்ணெடுத்துப்பார்க்கப்படப்படுவார்கள். அப்படியிருக்க நீங்களிருவரும் அச்சம் பயமின்றி மலர்த்த புஷ்பங்களைவிட்டு அரும்புகளையெல்லாம் அறியாமமாகப் பரித்துவிட்டீர்கள், நீங்களார் உங்கள் பெயரென்ன. உங்கள் தாய் தகப்பன் பெயரென்ன தெரியச்சொல்லுங்களடா சிறு பயல்களே.

விதிபோதன்-தரு.

பரமரைப்போலவே தரிசனத்தாவந்த	முனிநாதா
உன் பாதத்திற்கொருகோடிசரணம்சரணமையா	முனிநாதா
திறமானகந்தாவ திதனையாண்டிடும்	முனிநாதா
தீரனம்மாசத ராசகுமாரன் என்பேர்	முனிநாதா
நான் விதிபோதனாகுமே அதீதமந்திரியுடன்	முனிநாதா
வேடிக்கையாய்வேடடை யாடியில்வனம்வந்தோம்	முனிநாதா
நதியில்தாகத்தீர்த்து நல்மலர்வனங்கண்டோம்	முனிநாதா
நானேமுடித்துக்கொள்ள யுவவேளையிதைப்பரித்தோம்	முனிநாதா
தேவரீர்வனமென்றும் தெரியாதெங்களுக்கையா	முனிநாதா
சிறுவர்செய்பிசை தன்னை தேவனென்பாருத்தருள்	முனிநாதா
காவலிலலாமலர்ச் சொலையென்றெண்ணியே	முனிநாதா
கையால்மலர்ப்பரித்தோம் செய்தபிழைபொருப்பீர்	முனிநாதா
பிழைபொருத்தாண்டிடும் பிஞ்சுகள் போல்வந்தீர்	முனிநாதா
பிள்ளைசெய்தகுற்றத்தை பொருத்தூட்சியுமையா	முனிநாதா
செழிக்குமுன்பாதத்தில் தெண்டம்செய்தேனையா	முனிநாதா
திருவடிபோற்றினேன் சிறுவனரைகூழியும்	முனிநாதா

(பரமரைப்போ)

விதிபோதன்-வசனம்.

சரணஞ்சரணம் முனிநாதரே நான் கெந்தாவதிபட்டணம் பரிபாலனஞ்செய்து வராநின்ற மாகதமகாராஜனுடைய குமாரன் என்பேர் விதிபோதன். இதோ அருகாமையில் இருப்பவன் அதீதனென்னும் மந்திரியாகும் தாயார் மாகதவல்லி பெண்பார்கள். அடிபேன் இந்த கானகம்வந்த விபரம் என்ன வென்றால் மந்திரி குமாரனைக்கூட்டிக்கொண்டு என் தாய் தந்தை முதலானவர்களுக்கும், தெரியாமல் நாங்களிருவரும் இவ்வனம் வந்து வேட்டையாடி களையினால்மெலிந்து இந்த தடாகத்தில் வந்திரங்கி தாகம் தீர்த்து தேவரீருடைய பூங்காவனமென்று தெரியாமல் புஷ்பம் கொய்துவிட்டோம். சிறுவர்கள்செய்த பிழையைப்பொருத்து எங்களைக்கார்த்து ரட்சிக்கவேண்டுமையா முனிநாதரே.

தண்டகோபரிஷி-தரு.

அரசன்பிள்ளையென்று ஆங்காரத்தினாலிங்கே தீரங்கொண்டுவந்த திருடாநீபோடா பரமர்க்கர்ச்சனைசெய்யும் பலமர்களைக்கொய்து பாழாக்கிவிட்டுநீ கும்பிடுபோடுறும்

(சுரு) பரித்தாய்மலர் ஒடித்தாயிலை உரித்தாய்களை முறித்தாயடா (அரசன்பிள்)

விதிபோதன்-தரு.

கிளையும் முறித்தறியேன் இளையும்பரித்தறியேன் விளையும்வினையாவிங்கு வந்தேனானேடா இளைப்பால் தடாகத்தில் இருவருஞ்சலமுண்டு இந்தப்பூந்தோட்டத்தில் வந்துமலர்ப்பரித்தோம்

(சுரு) எங்கள்பிழை தங்கள் மனம் மங்காமலே சங்கைவிடும் (கிளையும்)

தண்டகோபர்-தரு.

சங்கையில்லாமலே எந்தன்வனந்தன்னில் சார்ந்துவந்தவுந்தன் தயிரியம் அறிகிறேன் எங்குநிறைந்தப் பரமசிவன்கூட பெட்டிப்பாரார்கிட்ட துஷ்டப்பயிலேபோடா

(சுரு) ஏதோவிங்கு வாதாய்வெகு சூதோபதில் ஓதாயடா (சங்கை)

விதிபோதன்-தரு.

வாதுஞ்சு துறியேன் வழக்கும்வம்புமறியேன்
வஞ்சகமுமறியேன் முனிநாதா
காதகமுமறியேன் பாசகஞ்செய்தறியேன்
கபடுமறியேன்என்னைக் காப்பதுன்கடனையா

(சுரு) கதிவேறில்லை விதிபோதன்
சதிரீக்கிடும் துதிசெய்தன்

(வாதுஞ்)

தண்டகோபர்-தரு.

துதிசெய்பவந்தாயோ அதிவிதமலர்களைத்
தொட்டும்பறித்தவீர தத்துவம்விழ்ச்செய்வேன்
மதியில்லாமுடனே அதிக கர்வமேதடா
மட்டியுனைசபித்துவிட்டிடுவேனிப்போ

(சுரு) மடையாவுனக் கடையாளமா
உடலங்கெட வடுசெய்கிறேன்

(துதிசெய்ய)

விதிபோதன்-தரு.

உடலங்கெடாமலே ஒருவரத்தந்தருள்
உஞ்சையர்செய்தகுற்றம் ஒருபிழையும்பொருப்பீர்
இடரொன்றும்நினையாமல் எங்களைக்காத்திடும்
யெந்தையேஒருகோடி வந்தனம்செய்தோமையா

(சுரு) எண்ணும்துதி பண்ணும்எனை
குண்ணும்படி பண்ணாமலே

(உடலங்)

தண்டகோபர்-கவி.

விதிபோதாசொல்லக்கேளாய். வீரியவரசனென்று
மதிப்பிலாதென்வனத்தில் மலரெலாங்கொய்ததாலே
கொதிக்கிறவெனதுநெஞ்சம் குஷ்டரோகியதாய்நீயும்
அதீதனுமுமையாக அளித்திட்டேன்சாரந்தானே.

வசனம்.

கேளும் விதிபோதனனே, நீ ஒரு அசனனுடைய புத்திரனென்று
நம்மை யார்என்னசெய்யக்கூடுமென்றும் அகங்காரங்கொண்டு
என்னுடைய புஷ்பவனத்தில் இருவரும்புகுந்து மலர்ந்த
புஷ்பங்களைவிட்டு அரும்புகளையெல்லாம் யெடுத்தபடியினால் என
க்கு கோபம் அதிகமாய்விட்டது, உன்னைச் சும்மாவிலாகாது,
நீயின்னம் மூன்றேழுக்கால் நாழிகைக்குள் பெருங் குஷ்டரோகிய
யாகப் போகக்கடவதென்றும் மந்திரிகுமாரானுகிய அதீதன் வாய்

யேசாத ஶ்ருமையாகப் யோகக்கடவதென்றும் சபித்துவிட்டேன் பிடியடா சாபம் விதிபோதனா அதீதனே.

விதிபோதனன்-வசனம்.

சேனும்மையா சுவாமி முனிநாதரே, தேவரீர் எங்களுக்குச் சாபம் அளித்தபடியினால் இந்தச்சாபமானது எப்பொழுது எங்கணைவிட்டு நீங்கும் அதை இந்த அடியேனுக்கு தெரியச்சொல்ல வேண்டும் சுவாமி.

தண்டகோபர்-வசனம்.

சேனும்பிள்ளாய் விதிபோதனா, நான் அளித்த சாபமானது உனக்கு எப்போது நிவீர்த்தியாகுமென்றால் அதோ கொடி முடியையெட்டி வளர்ந்திரானின்ற மசம்மேருகிரியின் உச்சியில் நீயெந்தகாலம்போய்ச் சேருகிறாயா அந்தக்காலத்தில் உங்கள் யிருவருக்கும் நம்மால் ஏர்ப்பட்ட சாபமானது நீங்கி விமோசனமாகும் போய்வாரும் அப்பா விதிபோதனா அதீதபாலனே.

விதிபோதன்-கவி.

வடிவனிலுயர்ந்தமந்திரி மறுத்தெண்ணைத்தடுத்தெதல்லாம் அடவடன்சேட்டிடாமல் அழித்துஉன்வார்த்தைதள்ளி கொடியசாபத்தைப்பெற்றோம் குஷ்டமுமுமையாக உடுகெனவிடுசேர்ந்து கைசாடையறிவிப்பாயே.

வசனம்.

சேனும் மிகுதியான அழகைப்படைத்த வெனது அருமை மந்திரியாகிய அதீதனே, நீ முதலில்தடுத்து எனக்குச் சொல்லிய வார்த்தையைக்கேளாமல் துற்பலமாகிய குஷ்டரோகமும் ஊமை யாகவும் போகும்படியாக நம் சாபம் பெற்றுக்கொண்டபடியால் நீயாவது சிக்கிரம் விடுபோய்ச்சேர்ந்து என் தாய்ச்சப்பனுக்குக் கைச்சாடைக்காட்டியாவது எனக்கு நேரிட்டவிபாதியைத் தெரியப்படுத்தும் மந்திரி.

பொதுவசனம்.

இவ்விதமாக விதிபோதனிட மந்திரியாகிய அதீதனாவன் விடைபெற்றுக்கொண்டு கெந்தாவதி பட்டணம் வந்துசேர்ந்து மாகதராசனுக்கும் மாகதவல்லிக்கும் விதிபோதனனுக்கு நேரிட்ட பெரும் விபாதியைப்பற்றி மந்திரியாகிய ஊமையானவன் கைச்சாடைக் காண்பித்து சொன்னமாத்திரத்தில் இருவரும் விதிபோதன் இறீதுவிட்டா னென்றும் யோசித்து தாய்தகப்பன் உயிரிழந்தார்கள் மந்திரி குமாரன் அப்பட்டணத்தை அரசு

செய்துக்கொண்டு வருகிறான். கானகத்தில் விதிபோதன் தனக்கு
நேரிட்ட பெருவிபாதியைப்பற்றி நமக்கு இப்பேர்க்கொத்த விதி
நேரிட்டதேயென்று கடவுளை நினைந்து புலம்புவான்.

விதிபோதன்-கவி.

தாய்தந்தை தனக்குச்சேதி சாற்றுவாரியாருங்கானேன்
வாய்ப்பேசாலுமையான மந்திரிசொல்லமாட்டான்
நாயிலுங்கடையனேன் நலிந்துடல்மெலியுதையோ
மாயவாகிருஷ்ணதேவா மடித்திடக்காலமாச்சே.

விதிபோதன்-தரு.

இத்தவிதிகாணவோவந்தேன்-இந்தவனத்தில்
யிருடிசாபத்தினால்தொந்தேன்
மந்திரித்தோழனைப்பிரிந்தேன் ஒண்டியாயிந்த
வனத்தில் தவிக்க லாகினேன்

(சுரு) மாதவா அரி வேங்கடேசனே (இந்தவிதி)
ஆயர்குலமதில் யென்றும் வாசனே

பட்டணமே குவோமென்றாலும் கொப்பளமாகி
பாதம்புண்ணுக நோகுதே
முட்டிக்கால் நரம்புகளும் காலமுடக்கி
முடமாக்கிவிட்டு தென்செய்வேன்

(சுரு) மாதவாரிவி கேசவா அரி (இந்தவிதி)
ஆசீமுலமே பாலனென் செய்வேன்

நடக்கமுடி உழில்லையே வீடுபோய்சேர
நாடிசற்றுமே யில்லையே
துடுக்குடன் மலரைக்கொய்த தோஷத்தினாலே
துன்பப்படவு மாச்சுதே

(சுரு) சோதனையோயாது வாதனையாகுதே (இந்தவிதி)
வேதனையீன்றிடும் மாதவா அரி அரி

காதையடைத்துவிட்டதே மூக்கும் உதும்
கவுச்சிராற்றங்கள் சுப்புதே
இந்தசேதியை தாய்தந்தைக்கு உறுதியாக
செப்புவாராரு மில்லையே.

(சுரு) சேஷசயனசுக பூஜிதனே அரி (இந்தவிதி)
ஆசையாய் ம்பினேன் அடி உனைக்காரும்

விதிபோதன்-கவி.

விதிபோதனுக்குவியாதிமேலிட்டு மெலிந்துநொந்து
துதிசெய்துமாயன் தன்னை துணையொருவருமில்லாமல்
கொதிக்கின்றகானகத்தில் கூவிடும்பட்சியோடு
சதிருடன்தாய்தந்தைக்கு சாற்றமென்றுரைக்கலுற்றான்.

வசனம்.

இவ்விதமாக விதிபோதபாலனுக்கு பெருவியாதி மேலிட்டு
நடக்க சக்தியில்லாமல் சூத்தால் நகர்ந்துக்கொண்டு தர்ப்பா
ஜலபட்டணம் நோக்கிவருகையில் கானகத்திலிராணின் பட்சிக்
கூட்டங்களைப்பார்த்து சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

விதிபோதன்-தரு.

சொல்லும்பட்சிகளா தாய்தந்தையருக்குப்போய்
சொல்லும் பட்சிகளா

- சொல்லும்பூந்தோட்டத்தில் முல்லைமலரைக்கொய்து
வல்லரிஷிசாபத்தால் அல்லல்படுறேனென்று (சொ)
- நடந்துவரக்கூடாமல் நலிந்துகுஷ்டரோகத்தால்
என்செடலம்புண்ணுகியே நானழுகிறேனென்று (சொ)
- நகர்ந்துகானகத்தன்னில் நாவில்சலமில்லாமல்
திகைத்து அன்னமிழந்து சீர்குலைந்தானென்று (சொ)
- ஒண்டியாய்வனத்தன்னில் உருமாறிவியாதினால்
அண்டயிடமில்லாமல் அவதிப்படுறேனென்று (சொ)
- நயும்புழுச்சூட்டமும் எரும்பும்பிடிங்கித்தின்
வாயும்நாற்றமெடுத்து மடிப்போகிறேனென்று (சொ)
- வஸ்திரமுங்கிழிந்து மணிபூஷணமுதிர்ந்து
அச்சப்பட்டவரியே அலங்கோலமானேனென்று (சொ)
- உதிரச்சீழும்பெருகி உடம்பெங்கும்நாணமாகி
கதறிவெய்யற்பணியில் கஷ்டப்படுறேனென்று (சொ)
- காலுங்கையங்குறைந்து மேலுங்குழிவிழுந்து
சிலதர்ப்பாஜலத்தில் சாகப்போகிறேனென்று (சொ)

பொது வசனம்.

இவ்விதமாக விதிபோதன் குஷ்டநோயால் தர்ப்பாசலபட்
டணம்வந்து சேர்ந்து அந்தப்பட்டணத்து தெருவீதியில் சூத்

தால் நகர்த்துவந்து வீடுகள்தோரும் அன்னபிச்சை கேட்கிற விதங்காண்க.

விதிபோதன்-தரு.

தாயேநான்பிச்சைக்காரன்மமா சாதம்போடுவீர்
சரணஞ்செய்கிறே னம்மா
தாலேயெனக்குகொஞ்சம் சாதமளிப்பீர்கும்மா
வாயைத்திறந்துகேட்டேன் மனமிதங்கிடும்மா (தாயே)
சேயனைப்போலென்னைப் பாரும்சுகிர்தமுண்டு
சோறுஎனக்குகொஞ்சம் தாரும்
தாயுந்தந்தையெனக் காருங்கிடையாதம்மா
தனியேயிரந்துஓட்டில் சாப்பிடலானேன்சும்மா (தாயே)
ஆம்மாயிர்த்தவிட்டில் தாயேகொஞ்சம்
அமுதளிப்பாயிர்த ஓட்டில்நீயே
பாரம்மாயெனைக்கண்ணல் பாவிநோயாளிநானே
காரம்மாயெனக்கண்னம் கடுகத்தனக்கொடுத்தி (தாயே)
உப்புஒருகல்விதில்போடு கடித்துக்கொள்ள
ஒருமுளகாயெனக்குத் தாரும்
பப்புஞ்சோறில்லாவிட்டால் பழங்குழ்வூத்துவீரம்மா
கப்பியபசிரீங்கிக் காருங்கடைக்கண்பாரும் (தாயே)

பொது வசனம்.

இவ்விதமாக விதிபோதபாலகன் தற்பாசலாபுரி பட்டணத் தில் ஓட்டில் அன்னப்பிச்சையெடுத்து சாப்பிட்டவயிறுவளர்த்து வருகையில் அப்பட்டணத்தினிராநின்ற ஸ்திரீ செனங்க்கூடி தூர்நாத்தம் அடிக்கின்றதைப்பற்றி ஒருவருக்கொருவர் பேசிக் கொண்டு தற்பாஜல நதிக்கரையில் யிராநின்ற ஆலாவிருகூத்தடியில்போய் முடங்கியிருந்தால் பிரதிதினமும் அன்னம் பாசிப் பதாக விதிபோதனுக்குச் சொல்லி அனுப்பினார்கள் விதிபோதன் அவ்விடம் சென்று ஆலாவிருகூத்தடியில்சாய்ந்து தன் விதியை நினைத்து புலம்புவது காண்க.

விதிபோதன்-தரு-சம்பை.

என்னசேய்வேன்யே துசெய்வேன் என் தலையில்பிரமதேவன்
யெழுதிமயிரால்மறைத்து யெனையனுப்பினாலே
அன்னப்பிச்சையெடுத்துஉண்ண யாவருந்துஷணமாக
அவரவர்கள்வைகுராரே யென் ஆவிவிடுவேனே
உடம்பிணியும்பசிபிணியும் ஒன்றாகக்கூடியென்னை
உருத்துதையோயென்னுடனே யென்உயிரைவிடுவேனே

தக்க அரசாண்டெய்ந்தன் தந்தைதாயாரிருக்க
திக்கில்லாப்பாவிபாகி தெருவில்நின்றேனையோ (வென்ன)

பொது-வசனம்.

இவ்விதமாக விதிபோதன் தனக்கு நேரிட்டிருக்கும் பெரு
வியாதியினால் அதிக வருத்தமுற்று எந்நேரமும் ஸ்ரீமந் நாரா
யணமூர்த்தியை யிடைவிடாமல் தியானம் செய்துக்கொண்டு
தர்பாஜலநதிக்கரையின் ஆலாவிருகூத்தின் அடியில் இருந்துக்
கொண்டிருக்கையில் கைலாசகிரியில் பாமசிவம் கொலுவுக்கு
வருவது.



பாமசிவன்-கவி.

உருவொடுபுகையில்லாத ஓரைந்தக்கூத்தைக்கொண்டு
உருவாகிஒரெழுத்தாய் வுலகெலாம்நிறைந்தசோதி
காமதிற்கபாலசூலம் கதிர்ப்பிறைசிரசில்ஒங்க
திரமுடன்பாமமூர்த்தி சீர்சபைவருகின்றாரே.

பாமசிவன்-தரு.

வெள்ளிமலையின்வாசன் துள்ளிரிஷபமேரி
வள்ளல்யீஸ்வரரும் வந்தார் ரிஷபமேரி
வள்ளல்யீஸ்வரரும் வந்தார்

கள்ளமில்லாதுலகம் கார்த்தமெய்ஞானசோதி
கதிர்மதியுங்கங்கை கார்சடையிலங்கிட

(சுரு) கண்டவர் அரகர வென்று துதித்திட
சண்டனும் உதைபட தண்டனைசெய்தவர் (வெள்ளி)

முக்கண்ணொளிவிளங்க அக்கமணிகுலுங்க
தக்கன் தலையறுத்து தர்ச்சிவிதகாரணம்

(சுரு) சர்ப்பமலைதிரு மார்பினிலாட
அர்ப்புதரிவி தேவர்கூடவே (வெள்ளி)

ஆனையரிபுவித்தோல் அன்பர்வெலும்புமலை
வானவருந்துதிக்க மகிழ்வாய்நாரதர்பாட
வியைகபுரம்ராம சாயிகவிதைபாட
வந்தாரிதோசபையில் மலர்மாலையும்பொழிய

(சுரு) வஞ்சியராலம் இருபுறமேந்த
நஞ்சணிகண்டரும் நலமுடனையிதோ (வெள்ளி)

பாமசிவன்-வசனம்

ஆ ஆ வாருமப்பா குண்டோதரா நீயெனது அரண்மனைக்கு
சென்று நமது தேவியாகிய உமாபார்வதியை நான் அழைத்தோ
மென்று அதிக சிக்கிரத்தில் அழைத்து வாருமப்பா குண்
டோதரா.

ஈஸ்வரி-விருத்தம்.

மலைமகளாகிவந்திடும் உலகமாதா முக்கண்ணியாபரையாள் [ன
சிலையெனவடிவு துலங்கிட யிடையில் சோ திபோல்பட்டாடைமின்
பலபலபணிகள் பண்புடன் பூட்டி பரிமளக்கலவைசாந்தணிந்து
அலைகடற்றுயின்ற ஆதிமாற்றங்கை அம்மைஈஸ்வரியும்வந்தாளே.

ஈஸ்வரி-தரு.

அன்னை யாய்வார்க்கும் ஆவித்துணையாய்வந்த
அம்மைபார்வதியும்வந்தாள் உலகமாதா
அம்மைபார்வதியும்வந்தாள்

(சுரு) அமரர்பயங்கரி குமரணையளித்தாள்
சாமளாயுகினை விமரிசையுடன் பெரு (அன்னை)

• விசித்திரசெவியிலரத்தின கஜிதலையிலங்க
அசையும்சிமிக்கைசம்பை சரமும்பிறைகுலுங்க

(சுரு) அணிவளையனமு முச்சிதரிவிக்கையும்
மணிவெபூஷணி கெச்சைகளிருக்கி (அன்னை)

பணியும் மூக்குத்தி புலாக்குபளபளென்ன
அணியும் பொன்னடிகாஞ்சி ஆடைதிருகொட்பாணம்

(சுரு) அத்தர்புனுகுஜவ் வாதுசமசமென்ன
நீத்தியகல்லியாணி நிமலையுமிதுவென்ன (அன்னை)

சபையிலன்னமெகவே சாயலி துவேயென்ன
சகலருந்துதிசெய்யும் சங்கரன் தன்னை காண

(சுரு) தாமரைபடரும் விநாயகபுமுறை
ராமசாமிகவி நற்படிசொல்லுமுறை (அன்னை)

ஈஸ்வரி-கவி.

சத்தியாடவதரித்த சதாசிவப்பொருளேபோற்றி
கர்த்தனேகதிருணிந்த கபாலருத்திரனேபோற்றி
அர்த்தநாரீசர்யென்னை அழைப்பித்தசேதிதன்னை
வித்தகாவிமலரேநீர் விளம்புவிர்விளம்புவிர்.

வசனம்.

சத்தியமாக யெழுந்து சர்வசித்துவித்தாய் விளங்கிவரா
நின்ற எனது மணவாளராகிய கடவுளே தேவரீர் பாதாவிந்த
கமலங்களுக்கு அடியாள் அனைகவந்தனம். என்னை அழைப்
பித்த சங்கதி தெரிவிக்கவண்டும் சுவாமி.

பரமசிவன்-வசனம்.

வாரும் உமாபார்வதா, நீ மகாராகியாய் சுகம்பெறக்கட
வது யெழுந்திரும் உன்னை அழைத்தசங்கதி சொல்லுகிறேன்
கேளும் பெண்ணே பார்வதா, ஆனால் அப்படியே சொல்லவேண்
டும் சுவாமி.

பரமசிவன்-தரு.

உன்னையழைத்தசேதிதன்னை உரைப்பேன்கேளுமே
பேண்ணே உரைப்பேன் தேளுமே

ஓதரியஉன்முசமும் வாடலாகுமோயென்னமோ (உன்)

ஈஸ்வரி-தரு.

வாடியென்மனம்மதிமயங்குதே மங்களவதன
சுவாமிஇங்கித நயன

மலயரசன்மகளாகி வந்தபாவமே (வாடி)

ஈஸ்வரன்-தரு.

வந்ததினலென்னபாவம் வஞ்சியேசொல்வாய்

பெண்ணே அஞ்சாமல் சொல்வாய்-கண்ணே

மனதில்குறைவையாமலே வஞ்சியேசொல்வாய் (வந்த)

ஈஸ்வரி-தரு.

சொல்வாயென்றென்னை மல்லுசெய்கிறீர்வல்லபாமரே
ஒருசுட்டடைக்குவழியில்லாமல்
கெட்டுநொர் தேனே (சொல்லு)

ஈஸ்வரன்-தரு.

கெட்டுநொர்ததை விட்டுச்சொல்லுவாய்கிளிமொழியாளே
மானேதளிர் மேனியாளே
திட்டமுடனேஎன் னுடங்கை தெரியச்சொல்லுவாய் (கெ)

ஈஸ்வரி-தரு.

தெரியச்சொல்லுவேன் தினரகூக நான் தொல்லப்படுவேனே
தைதர அல்லல படுவேனே
தொட்டுமண்ஞ்செய்தநாளாய் விட்டுதன்மனம் (தெரிய)

ஈஸ்வரன்-பாணி.

மானேகேளாய் மன துளசங்கையை
தேனேசொல்வாய் தெரித்திடெனக்கீக

வசனம்.

வாரும்பெண்ணே உமாபார்வதா இன்றையத்தினம் உன்
னுடைய முகமானது வாடிவதங்கிக் கருகியிருக்க வேண்டியதெ
ன்ன அந்தவிபரத்தை இன்னதென்று தெரியச்சொல்லும் பெண்
னே உமாபார்வதா.

ஈஸ்வரி-அகவல்.

கர்த்தனேகேளீர் கலியாணஞ்செய்து
அத்தனையென்னை அழைத்துவந்திரே
வந்தநாள் முதலாய் மங்கில்லியந்தவிர
எத்தெத்தஉடமைபை யிட்டுநீர்பார் ததீர்
கட்டின தர்லிக்கோர் கடமணிபுண்டோ
எட்டிபார்த்திடவும் செய்வருளக்குறவு
பிள்ளைசப்பாணியாய் பிறந்ததுஉமக்கு
வெள்ளிவேலாயுதன் வேடச்சிவள்ளியை
தனை மணஞ்செய்து சற்றுமஞ்சாமல்
வனத்திலும்குன்றிலும் வாசமாயிருக்க
஁ழுதுண்டு வாழ்க ஒருமாடுகொண்டீர்
கழணிபுஞ்சைகளும் காண்கிலேன் அடியாள்
எப்படிவாழ்ந்து யீரும்பதும்மிடத்தில்
செப்புயீர்தொட்டு தாலிகட்டியநாளாய்

சனி துடர்ந்தென்னை சங்கட்டம்செய்யுது
எனக்கிடமில்லை யேகாங்கியானேன்.

வசனம்.

கேளும் சுவாமி பரமசிவமே எனக்கு போகவும் வரவும் ஒரு
யிடமில்லையே அதினுல்தான் யென்முதம் வேறுபட்டு விசனமுற்
றிருந்தேன் அய்யனே.

நஸ்வரன்-அகவல்.

பார்வதாகேளும் பரிந்துன்னைமலை
யேர்பெறச்சூட்டி யெனைச்சனி துடர்ந்தது
கந்தையில்லாமல் காட்டானைத்தோலை
அந்தமாய்ப்போற்றி அதுமும்புவித்தோல்
ஆசனமாக அதிலுறங்கிடவும்
மாசிலாயெலும்பை மாலையளாக
தலைதனில்மண்ணைத் தாங்கியேசுமந்தேன்
பெலமானபாண்டியன் பிரம்படிபட்டேன்
கடித்திடும்பாம்பு கழுத்தில்குற்றியது
முடிதனிற்கங்கை மூன்றும்பிறையிரவி
வில்லடிசுல்லடி வேடன்செருப்படி
நல்லுருமாறி நான்வேடனானேன்
இன்னமுமிருப்பது நான்பட்டதுன்பம்
சொன்னதேயாமாகில் துலையாதுயிப்போ
என்றித்திரந்தான் யிப்படியிருந்ததே
உன்னிடயோசம் உதவஒண்ணுதோ

நஸ்வரன்-வசனம்.

கேளும் உமாபார்வதா, நீ உன்னைத்தொட்டு மாலையிட்ட
நாளாக பெருஞ்சனியன் சீடித்தது உன்னுடைய யோகமாவது
யெனக்கு உதவிசெய்யத்தகாதா, நான் பட்ட துன்பங்களையெல்
லாம் பார்த்திருந்தும், யென்னை இப்படி சொல்லுவது தகுதியல்ல
உன் மனதிவிருக்கப்பட்ட சங்கதியை இன்னதென்று தெரியச்
சொல்லும் பெண்ணே பார்வதா.

நஸ்வரி-கொச்சகம்.

என் தமையன்கிருஷ்ணருடன் யெட்டுபட்டபூதேவி
என்மருகன் பிரம்மனையும் என்மகளாம்சரஸ்வதியும்
என்னுதர்நீர்யானும் எல்லோரும்பூவுலகில்
என்கவலைதீர்த்திடவே யேகிவனம்பார்ப்போமே.

வசனம்.

கேளும் சுவாமி யென் தமையனாகிய கிருஷ்ணதேவர் அவர் மனைவிமார் எட்டுபட்ட பூதேவிமார்களும் என் மருமகன் பிரம்ம தேவன் அவர் மனைவி சரஸ்வதியம்மன் இவர்களுடனே நாமுங் கூடிக்கொண்டு பூலோககானகம்சென்று அந்த கானகத்திலிரா னின்ற தஷ்ட மிருகங்களையும் பட்சிக்கூட்டங்களையும் கானகத் தின் வேடிக்கையை யென் மனதாறப் பார்த்துவரும்படியாக அபிலாசைக்கொண்டேன் சுவாமி.

சரஸ்வான்-கவி.

சிவக்கணங்களே சீக்கிரமேகி
விபரமாய்ப்பிரம்மர் கிருஷ்ணரையழைப்பீர்

வசனம்.

வாருங்கள் சிவகணங்களே, துவாரகாபுரிவாசாகிய கிரு ஷ்ணதேவர் அவருடைய யெட்டுபட்ட பூதேவிமார்களையும் பிரம்மதேவனையும் அவர்தேவி சரஸ்வதியம்மனையும் அதிக சீக் கிரமாக அழைத்துவாருங்கள் சிவகணங்களே.

கிருஷ்ணன்-கவி.

சிவகணமுரைத்தசேதி துவாரகைகிருஷ்ணதேவர்
சுபமெனப்பிரம்மன்கேட்டு சர்வநற்பணிதிருத்தி
தவம்பெரும்வாகனத்தில் தாண்டியேதேவிமாரும்
சிவகையிலாயம்நோக்கி துருசுடன்வருகின்றாரே.

பிரம்மன் கிருஷ்ணன்-தரு.

தேவ துந்துமிமுழங்க	தெரிவையர்கள் ஆலமேந்த
பாவலரும்பாடலோத	படியளந்தபிரம்மன்மாயன்
பூவைபட்டபூதேவிமார்கள்	புஷ்ப்பரதம்யேரிவாரார்
திவரமாய்க்கயிலைநாடி	செங்கண்மால்பிரம்மன்வாரார்பாரீர்
முத்துமுடிபளபளென்ன	மோகனமலைகளாட
உத்தமிசரஸ்வதியும்	அன்னமேரிவாரார்பாரீர்
பத்தியுடன்தேவர்களும்	பலபலென்றுபூமாரிபெய்ய
சுத்தவீணைநாரதர்பாட	செகமளந்தமாயன்வாரார்
காடுகானகம்மலைகடந்து	கரியமேகம்விலகியோட
வரடைதென்னல்எங்கும்வீச	மணிரதமுங்கலகலென்ன
கோடையிடிபோலேசத்தம்	கொடிமுடியுந்தானதிர
தேடியேமால்பிரம்மதேவன்	சிவகிரியில்வந்திரங்கிரே (தேவ)

கிருஷ்ணன்-குரு சுவீ.

பாமரேசரணம் பரிந்தெனையழைத்த
யிருவினைதன்னை யியம்பிடுவீரே.

வசனம்.

சரணம் சரணம் அபுரூபவஸ்துவாகியகடவுளே, அடியேனை
அழைப்பித்த சங்கதி தெரிவிக்கவேண்டும் சுவாமி.

பிரம்மதேவன்-சுவீ.

சுந்தனையீன்ற கடவுளேசரணம்
எந்தனையழைப்பித்த தென்னமோசொல்லீர்.

வசனம்.

சரணம் சரணம் சிவசங்கரமூர்த்தியே அடியேனை அழைப்பி
த்த சங்கதி சொல்லவேண்டும் சுவாமி.

எஸ்வரன்-பரணி.

மாரணையீன்ற மாயனேவாழி
சீர்பெரும்பிரம்ம தேவனேவாழி.

வசனம்.

வாரும் கிருஷ்ணதேவரே வாரும் பிரம்மதேவரே சர்வசம்
பத்துடன் வாழ்க்கடவது எழுந்திருங்கள். உங்களை அழைப்பி
த்த சங்கதியேதென்றால் பார்வதாதேவி நீங்களிருவர் உங்களு
டைய பட்டபூதேவிமார்கள் யானுங்கூடிக்கொண்டு பூலோகவன
வேடிக்கை பார்க்கும்படியாக கேட்டுக்கொண்டபடியால் உங்களை
அழைப்பித்தேன் வன வேடிக்கையை பார்த்து வருவோம் வா
ரும் கிருஷ்ணதேவரே.

கிருஷ்ணன்-வசனம்.

கேளுமையா சுவாமி தங்களை மனோவிஷ்டப்படிசுரு வன
வேடிக்கைகளைப் பார்த்து வருவோம் வாரும் சுவாமி.

பிரம்மதேவன் எஸ்வரன் கிருஷ்ணன்-தரு.

வாரார்பாரீர்மூவருங்கூடி வாரார்பாரீர்
நேராகஆகாய விதினைத்துடர்ந்து
நெடியபுஷ்பரதமும் வடிவாய்வாகனமேறி

(சுரு) நேசமாகவனவாசம் பார்க்கவே
அசையாஆகாய விதியில்

(வாரூர்)

பரமரும் துவாரகை வாசரும்பிரம்மனும்
போகவைபோகமா பூலோகம்நாடியே

(சுரு) பத்திபரமரும் ரிஷபமேறியே
சத்திபார்வதி யிடையில்தாவியே (வாரார்)

வட்டக்கருடனேறி மார்பில்வாசஞ்செய்யும்
எட்டுபட்டபூதேவி யயழல்புஷ்பாதமேறி

(சுரு) எங்குமலர்மழை தேவர்பொழியவே
சங்கந்தொணியோசை பெங்குமுழங்கவே (வாரார்)

சத்தியலோகமாளும் சநூர்முகப்பிரம்மனும்
வித்தகிசரஸ்வதி அன்னவாகனமேறி

(சுரு) இலோகமிகவாழ துதிபெறுகைலாய
ஐகதம்பாள்மனவாச சர்வேசசிவநேச (வாரார்)

ஈஸ்வரன்-கவி.

அனைவரும்பூவாம்லோகம் அடவுடன்வந்துசேர்ந்தோம்
குடைமரம்வாகனங்கள் கொப்பெனதிருத்திவிட்டு
நடையதாயேகினாமும் நல்வனந்தனிப்புழுத்து
கடுகெனவனவேடிக்கை கண்ணினுல்பார்ப்போம்வாரீர்.

வசனம்.

கேளும் என்மைத்துனனாகிய கிருஷ்ணதேவரே மருமகனாகிய
பிரம்மதேவரே, பெண்ணை பார்வதா, நாமெல்லோரும் கயி
லாயம்விட்டு பூலோகத்தி லீராநின்ற வனத்திற்கு வந்தோம்
(ஆகையினால்) நமது புஷ்பாதம் வாகனம் முதலானதும் ஓரிடத்
தில்நிருத்திவிட்டு கால்நடையாகச் சென்று வனவேடிக்கைகளைப்
பார்த்துவருவோம் வாரும்பெண்ணை உமாபார்வதா,

ஈஸ்வரர்-தரு.

பெண்ணைபார்வதாதேவி பேர்பெரும்வனம்பாராயெந்தேவியே
கண்ணைமலையாயன்பெற்ற காரணியேபரபூரணியே

ஈஸ்வரி-தரு.

.. மதிசூடியநாதாபோகுதுபொன்னிர மான்பாராய்
வாரணத்துதிக்கையைநீட்டியே மரக்கிளைதனைமுறிப்பதுபார்

கிருஷ்ணன்-தரு.

பட்டபூதேவிகளாபெண்ணை பார்த்தீரோயிந்தவனத்தழகை
துஷ்டமிருகங்கள் கூடியேயிதோ தூறியுதும்புதுபாருமிதோ

இலட்சுமி-தரு.

பாரும்பலாப்பழங்கள்நாதா பழுத்துத்திருங்கதலிதனை
சீருங்காடியருகினில்செந்நாய் களும்ஓடுதேதெற்குமுகம்

பிரம்மதேவன்-தரு.

கலைவாணிநாயகியெபண்ணே கருங்கூங்குபல்லைக்காட்டுதுபார்
மலையிலம்மயில்குயில்கள்கூடி அழகுசிரகைவிரித்தாடுதுபார்

சரஸ்வதி-தரு.

தானேபழுத்துதிரும்மாங்கனிகள்சாமந்திபூர்த்துயிருப்பதைபார்
தேன்கூடும்விசேஷமாகயிங்கு தெரிகிறவிந்தையைவென்ன
[சொல்வேன்

ஈஸ்வரன்-கவி.

வனத்தின்வேடிக்கையெல்லாம் மகிட்சியாய்நாமுமிந்த
தின்த்தினிலனைத்தும்பார்த்து சந்தோஷமிகவுமானோம்
கனத்திடும்சலத்தாகும் காணுதுவெதிரிற்சென்று
அனைவரும்நாதாகத்தீர்ந்து அவரவர்பதிக்குச்செல்வோம்.

வசனம்.

கேளும் கிருஷ்ணதேவரே, நாம் அனைவரும் இககானகத்
தின் வேடிக்கையைப் பார்த்து மனங்களித்து சந்தோஷமாகி
னோம். அதோ நமக்கு எதிரில் காணப்பட்ட தடாகத்திற்குச்செ
ன்று நாகபானஞ் செய்து அவரவர் இருப்பிடம்போய்ச் சேரு
வோம். அனைவரும்வாருங்கள் கிருஷ்ணதேவரே, பிரம்மதேவரே

வசனம்.

அப்படியேபோவோம் வாருமையா சுவாமி பரமக்கடவுளே

ஈஸ்வரி-சீசபத்தியம்.

இதுவென்னசின்காரம் இத்தடாகம்போலே
யெங்கிலும்நான்கண்ட தில்லையம்மா
இதுவென்னவேடிக்கை இதழ்விரிந்தமலர்கள்
இருப்பதுபஞ்சவித நாமரைகளும்
இதுவென்னபடிகளோ இழைத்தமதில்மேடையும்
எவ்வான்னமதையறியேன் இத்தநதியுள்
இதுவென்னநீராழிமண்டப விச்சித்திரமும்
பான்கண்மெறிகிலேன் ஈஸ்வரர்களே

(சு) பெவர்களாலுன் டானதிந்தநதியும்
பவநாசமாகிவிடும் பார்த்தவுடனே

வெய்யவனங்களோ நான்குதிசையும்
சிவகிரிதடாகமும் தோற்றுவிடுமே,

வசனம்.

கேளும் சுவாமி, பாசையில்லாத களங்கமற்ற ஜலமும், கற்படிகள் பொருந்தியிழைத்த யிலட்சணமும் நீராழிமண்டப விச்சித்திரமும் சுவர்ன்னம்பொருந்திய சுற்றுமதில்களின்மேல் தங்கிய ரிஷபமும் நவரத்தின கும்பகஜீதகலசங்களும், பஞ்ச வித்தாமரைப்பூர்த்து யிதழ்சிரிந்து மலர்ந்து இருப்பதும் அல்லிவெய்தல் கொட்டி ஆம்பல் படர்ந்துயிருப்பதும் பாரிஜாத மலர்களும், படியின்பேரில் சேல்கெண்டைகள். குதித்து விளையாடுகிறதும் இந்த தடாகத்தின் பெருமையைச் சொல்ல ஆதிசேஷனுக்கும் நாவுபோதாது சுயிலாயகிரி தடாகமானது பதினாயிரத்தில் ஓர்பங்கு ஆகுமோ இதை தெரிசித்தபோதிலும் பாப விமோசனமாகும் இவ்வனத்தில் இத்தடாகம் யாரால் ஏற்பட்டதாகயிருக்கும் சொல்லவேண்டும் பிராணநாதா.

நஸ்வரன் - சீசபத்திரம்.

சத்திரீகேளுமித்தடாகத்தின் வரலாறு
சாற்றுவேந்தபதண்டகோபரிஷிபும்
பத்தியாய்ப்பூசைக்குதிர்த்தம்வேண்டுவதென
பேருமேதர்ப்பாஜலநதியிதாக்கும்
குற்றமற்றிமெலர்ச்சோலையும் அல்லியும்
குவனையும் நெய்தலும் தாமரைகளும்
சுத்தமாந்தர்ப்பையால் மந்திரவுபதேசம் செய்து
தோகையே அமைந்தது தபநநதியும்
வேதன் லோகத்திலும் தேவலோகத்திலும்
மூவர்பதிதன்னிலுங்கண்டுமறியேன்
சாபமும்பத்தரும் ஜலத்தில் மூழ்க
ஜீவகாரணியிதின் சேதியிதுவே.

சேளும் உமையவளாகிய பார்வதா இக்கானகத்தில் மிகுந்த தபத்தில் மிகுந்தவராகிய தண்டகோபரிஷிபெயன்பவர் என்னைப் பூசிக்கும்பொருட்டு தீர்த்தமும் புஷ்பமும் வேண்டிமென்று கருதி அவர் காத்தினால் தர்ப்பையைக் கிள்ளிப்போட்டு ஜெபம் செய்கிறபோது இந்தத்தடாகமும் நந்தவனமும் தானே உற்பத்தியானது இத்தடாகத்திற்கு நாமதேயம் யாதென்றால் தர்ப்பாஜலநதியாகும் தெரிந்துக்கொள்ளும் பெண்ணே உமாபார்வதா.

ஈஸ்வரி-கவி.

பார்த்திரோபரமமூர்த்தி யிப்பாவத்தைநேத்திரத்தால்
பார்த்திரோ அலடிக்கீழ்ப் பாலகன் திக்கில்லாமல்
பார்த்திரோபெரும்வியாதி புழுசூய்யெறும்புதின்றும்
பார்த்திரோவாதையாகி பாதவித்திருக்கின்றனே.

வசனம்.

கேளும் எனது மணவாளரே, இந்த பாவமான செய்கையைத் தேவரீருடைய நேத்திரத்தினால் பாறும் இதோ ஆலாவிருக்கூத்தினடியில் ஒருவருந் திக்கில்லாமல் பெரும்வியாதியீறி புழுசூய்யெறும்பு முதலானதும் அவன் திரோகக்கீலுள்ள மாமிசத்தை விருந்து சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அவன் தன் சொரணை மறந்து பிணத்தைப்போலே பூமியில்விழுந்து உருண்டு யிருக்கப்பட்ட பாலகனைபாரும் அய்யய்யோ யிதுயென்ன பாபம் இவனுடைய வியாதியைநீக்கி ஆசீர்வசனஞ்சொல்லி அனுப்பிவிட்டால் உயிர் பிழைத்துக் கொள்ளுவான் தேவரீர் தயவுசெய்து இந்த சிறுவனுக்கு நேரிட்ட வியாதியை சொஸ்தப் படுத்தவேண்டும் பரமசிவமே.

ஈஸ்வரன்-கவி.

இப்பவேவியாதிதன்னை ஒருநொடிதனில்கண்டிப்பேன்
அப்படிசெய்தால்பின்பு அவனனுபவிக்கவேண்டும்
முப்பழிதனைத்துலைத்தால் மோட்சத்துக்கிடமுண்டாகும்
சொற்படிகைகைசேர்வோம் சிக்கிரம்வருவாய்பெண்ணே.

வசனம்.

கேளும்பெண்ணே பார்வதா இத்தடாகக்கரையில் வீழ்ந்து யிருக்கப்பட்ட பெரும்வியாதிபிடித்த பாலகனை இப்பொழுதே அவன் வியாதியைக்கண்டித்து ஆசீர்வதித்து அனுப்பிவிட்டெனக்குத்தெரியும் அப்படி செய்வது தகுதியல்ல அதுயென்னவென்றால் மறுபிறப்பிலும் இந்தவியாதிவந்துநேரும். முழுவதும் இப்பிறப்பிலேயே அனுபவித்து விட்டானாகில் பிறகு நம்மிடம்வந்து மோட்சத்துக்குவந்து சுகம்பெறுவான் (ஆகையால்) இப்போது நிவர்த்திசெய்வது சரியல்ல. நாம் கைலாயம்போய்ச் சேருவோம் வாரும் பார்வதா.

ஈஸ்வரி-தரு.

நான்வரலாமோ கைலைக்கேக நான்வரலாமோ

நான்வரலாகுமோ நாயகரேகைலை

கானகத்தன்னிற் பாலுள்கஷ்டமனுபவிக்க

(நான்)

உலகமாதாவென்றும் வீண்பேரெடுத்தேனையோ
அலங்கோலமாகப்பாலன் அவதிப்படக்கண்டியான் (நான்)
சள்ளிடுங்காட்டிலே சலதாரைமீதினில்
உள்ளமுருகிப்பாலன் உபத்திரவப்படக்கண்டு (நான்)
உலகத்தில்கெனித்திடும் எல்லோரும்என்பிள்ளை
பலரையும்அமுதூட்டி பாதுகாப்பெதன்பாரம் (நான்)
கறடிபுலியடர்ந்த காட்டினில்யான்கண்டு
மலடியோவிட்டுப்போக மனதெப்படிதுணியும் (நான்)
பாவத்தைக்கண்ணினால் பார்த்தும்பாராமலே
ஈமத்தனுபவிக்கும் எனதுபாலனைவிட்டு (நான்)

ஈஸ்வரன் குரு-கவீ.

வேதனேகேளும் விதிபோதன்கணக்கை
சோதனைசெய்து சுருக்குடன்சொல்வாய்.

வசனம்.

கேளும் பிரம்மதேவனே இதோ வியாதி நேரிட்டிருக்கின்ற
விதிபோதனுடைய கணக்கைப்பார்த்து அவனுக்குண்டாகிய
வயதும் விவாகம் ஆனதும் ஆகாததும் அவன் தலையோட்டில்
நீர்யெழுதியெழுத்தை தவறாமல்சோதித்து உமையவளுக்கு
அறிவியும் நான் சொல்லுவதை நம்பமாட்டாள். நீர்சொன்னால்
ஒத்துக்கொண்டு கைலாயம் வருவாள் (ஆகையால்) அவன்கண
க்கைச்சோதித்து உமையவளுக்குத் தெரியப்படுத்தும் பிரம்ம
தேவனே.

பிரம்மதேவன்-தரு.

அவன் தலைவிதிவசத்தை யானெடுத்துரைப்பேன்கேளும்;
இரட்சகி ஜகரட்சகி
தவத்தினால்வுதித்தசேயன் தனதுபட்டணமும்பேரும்
இரட்சகி ஜகரட்சகி
கந்தாவதிபட்டணத்திற் கதிபதிமாகதராஜன்
இரட்சகி ஜகரட்சகி
சொந்தபிள்ளையின் விதிபோதனைன்றபெயராகும்
இரட்சகி ஜகரட்சகி
வளத்தில்வேட்டைபாடவந்து மாமுனிவர்சாபத்தினால்
இரட்சகி ஜகரட்சகி
கனத்தகுஷ்ட ரோகியாகி காட்டினில் தவிக்க்வானுள்
இரட்சகி ஜகரட்சகி

நாற்பத்தைந்துநாளாச்சுது நானுரைப்பேன்கேளும்மா
 இரட்சகி ஜகரட்சகி
 தீர்த்துவிடும்மூன் றுநாளில் சேயன்முடியாளப்போறான்
 இரட்சகி ஜகரட்சகி
 மூன் றுதினத்திற்குள்ளே முகூர்த்தமும்ஆகும்மா
 இரட்சகி ஜகரட்சகி
 நான்சொன்னவாக்கியம் நம்பிக்கையிலாயம்போவோம்
 இரட்சகி ஜகரட்சகி
 (அவன் தலைவிதிவசத்தை)

பிரம்மன்-வசனம்.

கேளும் என் அருமைத்தாயாகிய உமையே பார்வதி தெத்
 தாவதிபட்டணத்தை அரசுசெய்து வராரின்ற மாகதராசனு
 டைய தபோபலத்தினால் உற்பத்தியான விதிபோதனன் இவன்
 கானகத்தில் வேட்டையாடவந்தான் ரிஷிசாபத்தினால் இவனு
 க்கு இப்பேர்க்கொற்ற பெருவியாதி நேரிட்டது நாற்பத்தைந்து
 நாளாகிவிட்டது இன்னம் மூன் றுதினத்தில் இந்தவியாதி நிவர்
 த்தியாகி கலியாணம் செய்துக்கொள்ளப் போகிறான். பிறகு எட்
 டுதினத்திற்குள் அவன் இராஜமுடி தரித்து பட்டம் ஆளும்படி
 யாக வரப்போகிறான். பிரம்ம லபி யிப்படியாக இருக்கின்றது.
 உனக்கு தெரிவித்தேன் என் வார்த்தையை நம்பி கைலாயம்
 எழுந்தருளுமம்மா தாயே.

ஈஸ்வரி-தரு.

நம்பலாமோவேதனே நீசொல்லும்வார்த்தை
 நம்பலாமோவேதனே.

நம்பலாகுமோபாலன் ஐம்புலனும்அடங்கி
 நாளைசாகிறவனை நாடாள்வானன்றீரே (நம்ப)
 பேச்சுமூச்சில்லாமல் பிணமாய்க்கிடக்கும்பாலன்
 ஆச்சுதேகலியாணம் ஆகுதென் றுரைத்தீரே (நம்ப)
 ஊனுடலுதிரம்சீழ் ஒழிகியவனுக்கு
 மூன் றுதினத்தில் முகூர்த்தமாகுமென்றீரே (நம்ப)
 அருணாசலமுடியின் அந்தமுடியைக்காண
 நெறியாய்அன்னமாய்சென் று நீர்கண்டதாகச்சொன்னீர் ()
 தேடிக்காணமுடியை தெரிசித்ததாகச்சொல்வி
 கூடவேசாஶியாகக் கொண்டுவந்தீர்தாமழ்ப்பு (நம்ப)
 அப்படிபோல்இந்த அனியாயவார்த்தையை
 இப்படியென்னுடன் எடுத்துரைத்திடலாமோ (நம்ப)

பிரம்மன்-கவி.

உலகெலாமீன்றெடுத்த வுத்தமிமாயிகேளாய்
பலபலவார்த்தையென்ன பரிந்தின்னம்முன்றுநாளில்
நிலைமையாய்ராசபட்டம் ஷிவாகமும்ஆகுஞ்சொன்னேன்
தலமதிற்கேகிபின்பு தானிதைசோதிப்போமே.

வசனம்.

கேளும் எனது அத்தையாகிய ஜெகராஷ்கி, விதிபோத
வியாதியஸ்த்தனுக்கு முன்று தினத்தில் ஷிவாகமும் எட்டு தினத்
தில் ராஜபட்டமும் கிடைப்பதும் இல்லாததும் உடனே வந்து
பரிசோதிக்கலாம், நீ முன்பின் நடந்த ஆனமானவார்த்தைகளைக்
காட்டி யென்னை அஷுமானப்படுக்துவது தங்களுக்கு ஞாயமல்ல
நம்முடைய பதியைச்சேருவோம் வாரும் அம்மணி.

நஸ்வரி-கவி.

என்னதான்முழுகிப்போச்சு யிம்முன்றுதினத்திற்குள்ளே
வின்னமாய்விதிபோதன்றான் உயிரிழந்திந்தானுகில்
உன்னைநான் விடவுமாட்டேன் உன்வார்த்தைநம்பலானேன்
யின்னமோர்முன்றுநாளில் இவ்விடம்வருவோம்வாரீர்.

வசனம்.

கேளும் என் மருமகனாகிய வேதனே, யான் முன்னடைந்த
பொய்யானவார்த்தையை யெடுத்துக்காட்டினேனென்று உம
க்கு வருத்தம்வேண்டாம் எல்லா நன்மை தீமையும் உடனே
வந்து கண்டறியலாம். அவன் மாணகதியை அடைந்தால்
உம்மை நான் விடமாட்டேன் அனைவரும் நம்முடைய இருப்
பிடம்போய்ச்சேருவோம் வாருங்கள் மும்மூர்த்திகளே.

பொது-வசனம்:

இவ்விதமாக மும்மூர்த்திகளும் அவர்களுடைய தேவிமார்
களும் அவாளவாள் யதால்த்தானம்போய்சேர்ந்தார்கள். பிறகு
கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் துவாரகாபுரிப்பட்டணத்தில் கொலு
வாகவருவது காண்க.

கிருஷ்ணசுவாமி-கவி.

உலகமெலாமுண்டுமிழ்ந்த ஆதிமாயன்
உக்கிரநாசிம்பெனனும் உம்பர்கோமான்
பலமுடையயிரணியனும் கஞ்சன்பூதன்
காளிங்கன்றனைவென்ற நடனபாதன்

அலைகடலைக்கடைந்தமுர்த மீந்தகாலை
 அதிலுறையும்விஷமே யணித்தநாதன்
 மலையெடுத்தகோவினத்தைக் கார்த்தமாயன்
 மாயகிருஷ்ணதேவ ரிதோவருகின்றாரே.

கிருஷ்ணசுவாமி-தரு.

ஆயர்குலத்தில்வந்து அவதரித்திடுந்தேவன்
 ஆதிநாராயணன் வந்தேன்
 திருவண்டரும் பெண்டிசையாவருந்துதிடுபற
 ஆதிநாராயணன் வந்தேன்

மாயப்பிராமணனாகி கர்ணபிஷேகனிடம்
 வந்து அவன்பயத்தை தந்திட தாரைபெற்றேன்
 மகிபதிநானே கருவீக்குள் அகமகிழ்ந்தேனே
 (சுரு) வஞ்சகஞ்சனை நெஞ்சையுடைத்தேன்
 பஞ்சவர்ண்காகவே பருதியைமறைத்தேன் (ஆயர்)

அலைகடலையமுர்தம் அதிரக்கடையங்காலை
 அதில்பிறந்தவிஷத்தை அள்ளிமேனியிற்கொண்டேன்
 அரிகரிநானே வாசுகியிட கரியமால்நானே
 (சுரு) அண்டரையமுர்தம் உண்டிடச்செய்தேன்
 துண்டர் அறக்கர்க்கு விஷமதைத்தந்தேன் (ஆயர்)

பூதகிமுலைப்பாலை போத அமிர்தமுண்டேன்
 காதககாளிங்கன்மேல் கடுகிநடனங்கொண்டேன்
 காரணநானே உயங்கும் பரிபூரணனானே
 (சுரு) கதிபெரும்வியைக புறமதில்வாசன்
 மதிபெரும் ராமன்சொல் துதிகவிநேசன் (ஆயர்)

கிருஷ்ணசுவாமி-கவி.

வண்மையாய்வாசல்காற்கும் மாதவாசொல்லக்கேளாய்
 சொல்லியேவிஷத்தைமற்றும் காசிபர்விந்தைபாலன்
 குண்ணினைப்பேர்க்கவல்லோன் கெம்பிரகெருடன் தன்னை
 கண்ணனும் அழைத்தாரென்று கடுகென அழைத்துவாராய்.
 வசனம்.

வாரும் நமது ஆசாரவாசல் கார்த்துவராநின்ற மாதவா
 விஷங்களுக்கெல்லாம் பகைவனாகிய குன்று மலைகையெல்லாம்
 உடைந்து பெரியாநின்ற அதிவீரகுரூநீரசாமார்த்தியமுடைய
 காசிபருக்கும் விந்தையம்மனுக்கும் அருமைச்செல்வனாகியகருட
 தேவனை ஒருநிமைப்பொழுதில் அழைத்துவாரும் பிள்ளாய்
 மாதவா.

கருடன்-விருத்தம்.

அண்டரண்டகொடிமுடியுங் கிடுகிடென்ன
ஆர்ப்பறித்துத்தோள்புயமும் அதிரத்தட்டி
கண்டவர்கள்நடுநடுக்கிப் பயந்துஓட
காற்கோடகன்விடமுங் தக்கிவைக்க
எண்டிசையில்சண்டமனு தொழுதுடோற்ற
எமநிருதி அஷ்டதிக்குப் பாலர்மெச்ச
தெண்டமென்று அரிகிஷ்ணர் தன்னைக்காண
செய்கருடனிதோவந்து தோன்றினாரே.

கருடன்-தரு.

செய்கருடனிதோ வந்தார்பாரீர்—எட்டுத்
திக்குகளுங்கிடுகிடென்ன வட்டகதிருதயம்
பயம்பிடித்தசேஷனுமே வுளற—இந்தப்
பாருலகில்கண்டமனு பத்திதுதிபரவ (செய)

காசீபரீன்றெடுத்தபாலன்—அல்ல
கலகலெனவீரகண்டா மணியோசை யார்ப்ப
தேசலவும்விந்தைமகிழ் பாலன்—அவர்
பூகிருஷ்ணர்திருமலை தேடியிதோவாரார் (செய)

கருடன்-கவி.

மாணிக்கதீபம்போலே மகிதலந்தனில்விடங்கும்
வேணுராதா அதீதா விண்ணவர்க்கரசேபோற்றி
ஆணுவங்கொண்டதுஷ்ட அரக்கரைவேர்கிளைந்த
பூணுநற்முளபமார்பா பொன்னடிக்கமலம்போற்றி.

வசனம்.

ஆதியந்தங்களுக்கும மாணிக்க தீபம்போலே ஓர் கடராக
வெழுந்தருளிய ஆதிமூலப்பொருளே, விண்ணவர்பேரற்றும் பா
தனே, அரக்கரை வேர்கிளைந்த நீதனே, பிருந்தாமலை மார்பனே
அடியேன் தேவரீருடைய பொன்னடி கமலங்களுக்கு அனேக
வந்தனம் அடியேனை அழைப்பித்த விபரம் தெரிவிக்கவேண்டு
மையா சுவாமி.

கிருஷ்ண சுவாமி-கவி.

கருடனேவாழி கருதியே அழைத்த
இருவினை தன்னை யியம்புவேன்வாழி

வசனம்.

வாருமப்பா கருடதேவனே சதாகாலமும் கிரஞ்சிவிபெற்று
நீ மகாராசனாக தீர்க்காயுசுபெற்றுச் சுகமாயிருக்கக்கடவது எழு

ந்திரும் உன்னை யழைப்பித்தகாரணம் யாதென்றால் அந்த சங்
சதியை யிவ்விடம் சொல்லலாகாது, நமது அந்தரங்கமண்டபம்
போய் இருவரும் தனித்து பேசவேண்டிதாக்கையால் யிருவரும்
அந்தரங்கமண்டபம் போவோம் வாருமப்பா கருடதேவனே.

கிருஷ்ணசுவாமி-தரு.

சொல்லுவேன்கேளாய் நானொருசேதி வல்லவகேளும்
நல்லதர்ப்பாசல நதிக்கரைமீதினில்
அல்லல்பட்டுறோகத்தால் அவதிப்படுவோ னுக்கு

(சுரு) ஆகுமுன்றுதினத்தில் மணமது
தேகவியாதியும் தீரந்திடுமென்றதால் (சொல்லு)

கருடன்-தரு.

பிரமனுமுரைத்தார்திடசித்தமாய் நெறியொடுவிதித்தார்
திறமுடன்முன்றுதினத்திற் கலியாணம்
செய்துக்கொள்ளுவானென்று சொன்ன துண்டுமாயனே

(சுரு) தெரியயென்செவி கேட்டதையனே
உரியவார்த்தையை உரைத்தேன்மெய்யனே (பிர்)

கிருஷ்ணசுவாமி-தரு.

சொன்னதோர்பிரம்மன் வாக்கியந்தன்னைசோதிக்கவேண்
முன்னம்விதிபோதனை ஒருவருமில்லாமல்
வள்ளனமேருஉச்சியில் மறைத்துவைத்துவந்திடும்

(சுரு) அவதெப்படியோ விவாகமும்
திவரமாகத் தூக்கிச்செல்லுவாய் (சொன்ன)

கருடன்-தரு.

சென்றுநானிப்போ தேவரீர்மொழி தப்பாமல்முடிப்பேன்
வென்றிடும்பிரம்மன்சொல் விருதாவாக்கிவிடுவேன்
அன்றுவீவாகமும் ஆவதை அறிகிறேன்

(சுரு) அவனைதரையுடன் பேர்த்தெடுக்கிறேன்
சதிருடன்மேரு மலையில்விடுகிறேன் (சென்று)

கருடன்-வசனம்.

சாணம் சாணமையா சுவாமி கிருஷ்ணதேவரே பிரம்மதே
வன் சொன்னமொழியைத் தோர்க்கச் செய்யவென்றால் முடி
யும் வியாதியல்தனாகிய விதிபோதபாலகனைப் பூமியோடு பேர்
த்துக்கொண்டுபோய் மகம்மேருகிரி மலையின் உச்சியில் கொண்டு
போய் ஒளித்துவைத்து வருகிறேன் அடியேனுக்கு அருள்பாவி
க்கவேண்டும் கண்ணனே.

கிருஷ்ணன்-கவி.

கருடனே சொல்லக்கேளாய் கானகத்தன்னில்கண்ட
விருடியால்சாபம்பெற்ற விதிபோதன்தன்னைத்துக்கி
ஒருவரும் அறிந்திடாமல் ஒருவொடிதன்னில்த
மருவியேமேருதன்னில் மறைத்துவைத்திட்டுவாராய்.

வசனம்.

கேளுங் கருடதேவனே அபஞ்சிய பிர்ம்மதேவன் உமாபா
ர்வதியிடம் சொன்னவார்த்தையைப் பரிசோதிக்கவேண்டும் தர்
ப்பாசல நதிக்கரையில் பெருவியாதிபிடித்திரானின்ற விதிபோ
தனிடம் சென்று அவனை அசையாமல் பூமியோடுபேர்த்து யெடு
த்துக்கொண்டுபோய் மேருகிரிவுச்சியில் ஒளித்துவைத்துவிட்டு
அதிக சிக்கிறமாகவந்து சேருங் கருடதேவனே.

பொது வசனம்.

இவ்விதமாகக் கருடதேவன் உத்திரவு பெற்றுக்கொண்டு
விதிபோதனைப் பூமியோடுபேர்த்து எடுத்துக்கொண்டு போ
கும்படியாய் சமையம்பார்த்து யிருக்கும்போது பதஞ்சல மகா
ராஜன் மத்திரிகளைப்பார்த்து சொல்லுகிறவிதங் காண்க.

பதஞ்சலன்-கவி.

ஆரடாகட்டியக்காரா அதிதூரிதத்தில்சென்று
வீருடன் அரண்மனைப்போய் எனதுயிர்க்கமலவல்லி
சீருடன்செல்லியாட்கு தெரிவித்துரீயிப்போ
கேருடனென்முன்பாக நிமிஷத்திலழைத்துவாராய்.

வசனம்.

ஆரடாகட்டியக்காரா எனது அருமைக் கண்மணியாகிய
கமலவல்லியம்மனை என் முன்பாக அழைத்துவாருங் கட்டியனே.

கமலவல்லி-தரு.

கதிரொளிபோல்கிரண விச்சித்திரபதுமைபோலே
கமலவல்லியிதோவந்தாள்
வெகுசுற்றினில்நற்றிறவற்புதாதியென
கமலவல்லியிதோவந்தாள்
வதனசுத்திராபி மணிபூஷணப்பிரகாசி
மங்கைதாதியர் கூடவே

(சுரு) • மாதளமலர்கொடு சீதளவிதழ்தொடு
ஓதியகினிமொழி மாதவளென

(கதிரொ)

இருசெவியிலும்தரின கஜிதபசும்பொன்னேலை
இரண்டுசூரியன்போலே யெங்கும்பிரகாசமின்ன

இரண்டுசெல்விழிதன்னில் இரண்டமையதுதீட்டி
மேவும்கூந்தலில்மலர் வாகையுடனேசூட்டி

(சுரு) பின்னலிடைக்கொடி யிடையதுதுலங்க
அன்னடைமுலை கெச்சையும்குலுங்க (கதிரொ)

முத்துபொற்சுட்டிகுப்பி மோகனமாலையின்ன
சித்திரநத்துமூக்குகதி சம்மைசரங்கள் துன்ன
யெத்திசையும்மதிக்கும் யிடையில்பட்டாடையின்ன
இழைத்தரவிக்கைகர மிங்கிர் தவளையின்ன

(சுரு) இயல்பொடுசர்வப் பணிமணியணிந்து
நயமொடுவத்தர் பன்னீரும்புனைந்து (கதிரொ)

தண்டைசிலம்புகாலில் மண்டி க்கலகலென்ன
தங்கும்பிபிலொட்டி பாணந்தகதகென்ன
கண்டசுபங்கலிகள் கொண்டமங்களம்பாட
கருதும்பதஞ்சலன்றன் வீரததபத்தில்சொர்ன்ன

(சுரு) கண்மணியாளிவள் விண்மணியெனவரும்
தண்மைபெருஞ்சபை நன்னயமுடனிதோ (கதிரொ)



சமலவல்லி.



பதஞ்சலராஜன்.

கமலவல்லி-கவி.

சிந்தையில்கடவுள் தன்னை தியானித்துதபமேசெய்து
யெந்தனையின்றெடுத்தி யிபல்புடன்வளர்த்தகோவே

வீந்தையாய்மவுவிபூண்ட வேந்தர்க்கும்சபையிலென்னை
முந்தவேளையழைத்த மொழிதனைப்புகல்வாய்போற்றி.

வசனம்.

கடவுளேநோக்கி அரிதாகிய தபஞ்செய்து யென்னையின்று
அருமையோடு வளர்த்த தந்தையே அடியரள் அநேக வந்தனம்
கிரீடாதிபதிகள்சூழ்த்த சபைக்கு யென்னை வரவழைத்த சங்கதி
அறிவிக்கவேண்டும் தந்தையே.

பதஞ்சலன்-கவி.

தபசிரேஷ்டபுத்திரியான தனஞ்செயமணியேவாழி
உபயலட்சணமுங்கல்வி ஓதரும்கிள்ளைவாழி
நிறமுடனுந்தனுக்கு திருமணஞ்செய்துவைக்க
கவனமதானே னுத்தன் கருத்தினையுரைசெய்வாயே.

வசனம்.

கேளும் எனது தபசிரேஷ்ட புத்திரியான கமலவல்லியே
உபயலக்ஷணம் கல்வி பதிவிரதாதர்ம சிந்தையையுடைய யெனது
அருமைச்செல்வியே நீ சதாசகாலமும் சுகம்பெற்று வாழக்கட
வாய் ஆசீர்வாதம்செய்தேன் எழுந்திரும் உன்னை அழைப்பித்த
சங்கதி யாதெனில் உனக்கு சுபமங்கன முகூர்த்தம் நேமித்து
விவாகம் நடப்பித்து உன் புருஷனுக்கு இந்தநாட்டை பட்டாபி
ஷேகம் செய்விக்கவேண்டுமென்று யெண்ணங்கொண்டிருக்கிறே
ன் உனது மனக்கருத்தென்னமோ சொல்லுமம்மா தாயே.

கமலவல்லி-தரு.

தேவரீர்திருவாக்குக்கெதிர்வாக்குரைப்பதுண்டோ தந்தையாரே
சொற்படிமணமாலை நற்படிநடத்துவீர் தந்தையாரே

பதஞ்சலன்-தரு.

நடத்திடநானெந்த ராசர்க்குனைக்கொடுப்பேன் கண்மணியே
ரத்தினமணிவிளக்கே உற்றதென்னுடன்சொல்லும் கண்மணியே

கமலவல்லி-தரு.

உற்றதென்தலையோட்டில் உள்ளவெழுத்தின்படி தந்தையாரே
ஒன்றும்நடந்திடாது என்றும்விதி பெரிதே தந்தையாரே

பதஞ்சலன்-தரு.

மனதில்ஒன்றைகினைத்தும் மறந்துபேசவேண்டாம் கண்மணியே
நீவினவிய அரசர்க்கு விவாகம்செய்துகொடுப்பேன் கண்மணியே

கமலவல்லி-தரு.

வினைவிபடியன்றி வேறொன்றும் குறிபேனே தந்தையாரே
கனமான உம்மிட கருத்தின்படிநடத்தும் தந்தையாரே

பதஞ்சலன்-தரு.

அப்படியே ஆகட்டும் அநுமைக்கண்மணியான
ஆவிப்பசுங்கிளியே அன்புக்குரியசெல்வி

என்மகளை
கண்மணியே

பொது வசனம்.

இவ்விதமாகப் பதஞ்சலராஜன் குமாரத்தியாகிய கமலவல்லியை அழைத்து விவாகம்செய்ய வேண்டுமென்று குமாரத்தியினுடைய மனோபாவத்தையறிய கமலவல்லி தங்கள் இஷ்டப்படி நடத்துமென்று தகப்பனிடம் சொல்லி அரண்மனைச் சேர்த்த பிறகு மகாராசாவானவர் தன் குலகுருவாகிய தண்டகோபரிஷியினுடைய வாக்கியப்பிரகாரம் இன்றையத்தினம் சுபமுகூர்த்தம் நேரிட்டிருப்பதால் பட்டணங்களை அலங்காரம் செய்யும் படி திட்டம்செய்திருக்கையில் கிஷ்டமூர்த்திசொற்பிரகாரம் விதிபோதனை ஆகாயமார்க்கமர்கக்கினம்பி தர்ப்பாஜல நதிக்கரைக்கு வந்து அந்த வியாதிபஸ்தனை பூமியோடு பேர்த்துக்கொண்டு போகிறவிதங்காண்க.

கருடன்-கவி.

வாய்மொழிதன்னைக்கேட்டு மகிதலங்கடுகிடென்ன
தாயகமாகத்தானே தர்ப்பாஜலக்கரையில்மேஷும்
சேயனாக்குஷ்டரோகி செயவிதிபோதன்றன்னை
மாயவன்சொற்படிக்கு விரைந்துமேருவிற்சென்றாரே.

பொது வசனம்.

இவ்விதமாக கிருஷ்ணதேவர் வாக்கியப்படி தர்ப்பாஜலக்கரையிலிராநின்ற விதிபோதனைக் கெருடதேவன் ஒருவரும் தெரியாமல் அறைந்துக்கொண்டுபோய் மகம்மேருகிரி உச்சியில் வைத்து திரும்புங்காலையில் குஷ்டரோகியாகிய விதிபோதன் கெருடனைப்பார்த்துச் சொல்வது.

விதிபோதன்-கவி.

துளபமாலையைணிந்த சொற்பெருங்கிருஷ்ணதேவர்
வளமைவாகனமாய்வந்த மகாதேவாகருடாழ்வாரே
இளமையான்முடவன் தன்னை யிருகரத்தாலுமேத்தி
மலைதன்னிற்கொண்டுவந்து வைத்தென்னைப்போகலாமோ.

வசனம்.

துளபமாலையைத் தரித்து வரநின்ற கிருஷ்ணதேவருக்கு வாகனமாகியும் சர்வ பிராணிகளும் தொழுது தோத்திரம்செய்யப்பட்ட மஹானுபாவரே தேவரீர் பாதாவித்தங்களுக்கு வந்தனம் ஒருவரும் இல்லாத இந்த மேருமலையுச்சியில் தனிமையாக அடியேனைவிட்டுப் போகின்றீரே பென்பேரில் உமக்கு யேர்ப்பட்ட

டவஞ்சம் என்ன இப்பேர்ப்பட்ட மோசம்செய்தது உமக்கு தகுதியோ ஐயனே,

விதிபோதன்-தரு.

இந்தமோசம்செய்யலாகுமோ கருடதேவா
என்னுயிரைக் கொல்லலாகுமோ
மோசம்செய்யலாமோ ஆருமில்லாமேருமலைதன்னில்
அந்திரபாதாளம்விட்டு அரைந்துவந்திவ்விடம் (இந்த)

கொடி முடியைத்தாவிவளர்ந்த உச்சிமலையில்
கொண்டுவந்து விட்டுப்போறீர்
அடியென்வயிர்ப்பிசிக்கி அன்னமெப்படிக்கிடைக்கும்
கொடுமையோ ஐயையோ என்னைக்கொல்லகினைத்தீரோசுவாமி ()

குஷ்டரோகங்கொண்டபாலனை இவ்விடமதன்னில்
கொண்டுவந்து விடலாகுமோ
கஷ்டப்படுமென்னையுந்தன் கண்ணி னைலேபார்த்திருந்தும்
இஷ்டம்உமக்கிப்படி இந்நுத்துதோகெருடதேவா (இந்த)

சிக்கமும் சிறுத்தையுலவும் மலையின்மீது
சேயனைத்தனிக்க விடவும்
வங்கையென்மீதில்சொல்லும் யாருமில்லாவிடத்தில்
அங்கமெப்படிவளர்ப்பேன் ஐயனேகருடதேவா (இந்த)

விதிபோதன்-கவி.

சர்வபிராணிகள் துதிக்கும் சுவாமியே-கெருடதேவா
வர்ம்மமோயெந்தன்மீதில் விபாதிபைக்கண்ணுப்பார்த்தும்
தர்ம்மமோவுந்தனுக்கு சாதமில்லாவிடத்தில்
கர்ம்மியைவிட்டுப்போக கால்வருமோசொல்வீரே.

வசனம்.

சர்வமானிடர்களும் துதிக்கப்பட்ட கருடவாழ்வாரே,
உமக்கெப்போதும் நான் ஒரு விரோதமும் நினைக்கவில்லையே
என் விபாதிபை உமது நேத்திரத்தினால் பார்த்திருந்தும் இந்த
கர்மியை ஒருவருமில்லாத மேருமலையின் உச்சியில்விட்டுப்போக
கால்வருமோ சொல்லும் ஐயனே.

கருடன்-கவி.

பாலனைவிதிபோதானே பதரியே அழவும்வேண்டாம்
மாலவர்வாக்கைப்போலே மகம்மேருகிரியில்விட்டேன்
கீலகமுந்தன்பேரில் சிஞ்சிதமில்லைகண்டாய்
• சீலனைநானுமேகி தென்படும்பொருளைத்தாரேன்.

வசனம்.

கேளும் விதிபோதனு கிருஷ்ணதேவர்சொற்படிக்கு இந்த
மேருமலை உச்சியில்தொண்டுவந்து விடலானேன் உன்பேரில்

யெனக்கு யாதொருபகையுமில்லை. நீ என்னை நிந்திப்பது தகுதியல்ல இப்பவும் யான்போய் என் கண்ணிற்றோன்றிய பொருள் களைக் கொண்டுவந்து தருகிறேன். நீ பயப்படவேண்டாம். இந்த மேருமலை சில்தானே யிருமப்பா விதிபோதனடாலனே.

கருடன்-தரு.

மேருமலையைக்கடந்து கருடனும்
விதிபோதன் தனக் கிறைகொடுத்திடவே
கூறியமொழிப்படியே ஆகாயத்தில்
கொர்ச்சித்து யிருசிரகையும்விரித்தார்
வட்டமிட்டுப்பார்தாரே கருடனும்
மண்ணுக்கும்விண்ணுமலை குண்ணுமதிர
அஷ்ட்டதிக்கும்நொடிக்குளளே வலமாக
ஆகாயம்அண்ட பகிடுண்டமதர
தர்ப்பாஜலப்பட்டணம் காளியின் கோயில்
சன்னதியெதிரில் பேழைஉன்னிதமுடன்
பற்பலமானிடரும் இருக்கக்கண்டு
பாய்ந்தாரேபேழைதனை இருக்கிறதால்
வாரியெடுத்துக்கொண்டு மேருமலைவந்தாரே
விதிபோத பாலனிடைத்தில்
கூறியமொழிப்படியே ஒப்புவித்து
கண்ணனையும்தெண்டனிட்டார் நன்மையாகவே ()

பொது-வசனம்.

இவ்விதமாக தர்ப்பாஜல பட்டணத்தில் பதஞ்சல மகாராஜன் குமாரத்தியாகிய கமலவல்லிக்கு விவாகம் செய்யும்பொருட்டு கலியாண பூஷணதி திரவியங்களையும், கமலவல்லியையும் பேழையில் அடக்கம்செய்து இரண்டுபூட்டும்பூட்டி காளிகாதேவி சன்னிதானத்தின் முன்பு பெட்டியைவைத்து கரத்தினுல்தொட்டு திறந்த புருஷனுக்கு விவாகம் செய்விப்பதாக விளம்பரம்செய்ய யர்வராலும் திறக்கமுடியாமல் திகைத்து நிற்கையில் கருட தேவன் பேழையை அறைந்துக்கொண்டுவந்து மேருமலையுச்சியில் விதிபோதனிடம் சேர்த்துப் போய்விட பின்பு பதஞ்சல மகாராஜன் பெட்டியைப் பார்க்க இல்லாமையால் துயரமுற்று இன்னம் மூன்றுதினத்தில் பேழை இவ்விடம்வராவிட்டால் தன் சிரசைக் கண்டித்துக்கொள்வதாக காளிகா தேவியிடம் பிரதிக் கினை செய்துக் கொண்டிருக்கையில் விதிபோதனன் பேழையைப் பார்த்துச் சொல்வது.

விதிபோதன்-கவி.

கருடனும்பேழைதன்னைக் கண்முன்னேவைத்துவிட்டு
ஒருவரில்லாவிடத்தில் விட்டவரேகிறாரே

அண்டநிழலுமில்லை
ஆதரிப்பாராருங்காணேன்

ஓதெய்வமே
ஓதெய்வமே (இ)

கமலவல்லி-கவி.

பாழ்வியாதியினால்நொந்து படுத்திருக்கின்றவையா
வாழைமாகமுதும் மானகர்தர்ப்பாஜலத்தில்
தாழ்விலாதென்னைப்பேழை தனிவிட்டுப்பூட்டியென்னை
பேழையைவிடங்கொண்டு பின்னொளித்தவாரையா.

வசனம்.

பெரும் வியாதியினால் மெலிந்து சயனித்துக்கொண்டிருக்கிற ஐயனே வாழைமாகமுத தென்னை சூழ்த்திராநின்ற தர்ப்பாஜல பட்டணத்தில் காளிகாதேவி சன்னிதானத்திற் கெகிராக வந்திருந்த பேழையை யிந்தசூதுசெய்து இவ்விடம் யெடுப்பித்துக்கொண்டு வந்தவாயார் பின்பு பேழையைத் திறத்தவாயார் உமக்குத் தெரிந்திருக்குமாகில் சொல்லவேண்டும் அய்யனே.

விதிபோதன்-கவி.

மனதினில் திகில்பிடித்து வாடியே அழவும்வேண்டாம்
எனையின்றுகருடதேவ னிவ்விடங்கொண்டுவிட்டு
எனக்கிராயாகத்தானே யிப்பேழைதனையொப்பித்தார்
கனத்தபேழையுமென்கையால் காட்டவும் திறத்ததம்மா.

வசனம்.

கேளும்தாயே கருடதேவன் தர்ப்பாஜல நதிக்கரையிலிருந்த
என்னையிந்த மேருமலையின் உச்சியில் கொண்டுவந்துவிட்டு திரு
ம்புகையில் நான் அவரைப்பணிந்து பரிதபித்து நித்தித்துப் புல
ம்பினேன். என் பசிக்காகும்படி இந்தப் பேழையைக் கொண்டு
வந்து ஒப்பிவைத்தார் பேழையை யென் கரத்தினால் தொட்ட
மாத்திரத்தில் திறந்துகொண்டது அதிலிருந்து நீ வெளிப்பட்
டாய் இதுதான் உண்மையான சங்கதி கண்டுக்கொள்ளுமம்மா
தாயே.

கமலவல்லி-வசனம்.

கேளுமையனே யென்னை யடக்கம்செய்துவைத்த பேழை
யை தங்களுடைய கரத்தினால் தொட்டமாத்திரத்தில் பேழையா
னது திறந்துவிட்டதென்று நீர் சொல்லுகிறபடியால் தேவரீரு
டைய சவீஸ்தாரங்களைச் சொல்லவேண்டுமையா சுவாமி.

விதிபோதன்-தரு.

சொல்லுவேன்கேளுமெந்தன் தொலையர்விதிவசத்தை
தொற்புவிழிற்சிறந்த நற்பதியாம்

செல்வகந்தாவதியை அரசாளுகின் றராசன்
 தீரணம்மரகதன்மகன் விதிபோதன்
 வேட்டையாடிவந்து மிகுதண்டகோபர்வி
 வேடிக்கைவனந்தன்னில் வந்துசேர்த்தேன்
 சதிருடன்மலர்கொய்து சாபத்தினால்மெலிந்து
 தர்ப்பாஜலப்பதியில் யிரந்துஉண்டு
 காலங்கழிக்கையிலே கவுச்சிராற்றமுங்கண்டு
 கண்டவர்வைதென்னைக் காடோட்டினார்
 சீலதர்ப்பாஜலநதியின் கரையீரலும்யென்னை
 தேவகருடன்கொண்டு சீவ்விட்டம்விட்டார்
 பசியால்மெலிந்தவரைப் பார்த்துநித்தித்தமுதேன்
 பசியைத்தணிப்பேனென்று போனார்பின்பு
 அசைவில்லாப்பேழையை அருகில்வைத்துப்பசியை
 ஆற்றும்மென்றுயேகினார் அம்மணியே (சொல்)

கமலவல்லி-தரு.

தேவரீர்ப்பேழையைதிருக்கரத்தால் திரந்தீர் பிராணநாதா
 செயமணஞ்செய்தென்னை சேர்த்தணையுமெனது பிராணநாதா

விதிபோதன்-தரு.

செயமணம்செய்யென்று சொல்ல துரிசமாமோ பெண்மயிலே
 தயவுசெய்துஎன்னைத் தாவிக்கட்டிக்கொள்வையோ பெண்மயிலே

கமலவல்லி-தரு.

தாவிக்கட்டிடும்சொன்னேன் சத்தியமாகவே பிராணநாதா
 வாஸிபமாதூயான்மருவீ மணஞ்செய்திடும் பிராணநாதா

விதிபோதன்-தரு.

மணஞ்செய்யச்சொல்லிப்பின் மாட்டேனென்றா
 வென்செய்வேனென்மயிலே
 இணங்கமனமொப்புமோ யென்வியாதியைக்கண்டு பெண்மயிலே

கமலவல்லி-தரு.

இணங்கிப்பேழையை உந்தனிருகரத்தால் திறந்தீர் பிராணநாதா
 மணஞ்செய்யத்தடையுண்டோமாப்பிளைநீர் தானே பிராணநாதா

விதிபோதன்-தரு.

மாப்பிள்ளையென்றுப்பின் வஞ்சகஞ்செய்வாயோ பெண்மயிலே
 தேப்புமாப்புச்சொல்லி தெருவினில்விடுவாயோ பெண்மயிலே

கமலவல்லி-தரு.

தெருவினில்விட்டுள்ளீ திங்குசெய்வேனாகில் பிராணநாதா
 அரிவைநான் அமங்கலியாகிப்போய்விடுவேனே பிராணநாதா

விதிபோதன்-தரு.

அரிவயேவயிர்ப்சி யாகுதேயென்செய்வேன் பெண்மயிலே
தெரிவையேயெனக்கன்னம் தருவாயீழிப்போதே பெண்மயிலே

கமலவல்லி-கவி.

தருகிறேன் தடையொன்றில்லை தடாகத்தில்குளித்துவாரும்
இருப்பதுபலகாரங்களெல்லாமும் உமக்குத்தாரேன்
சரிபெறவயிர்திறம்ப சாப்பிட்டுனகரத்தினுலை
திருமங்கிவியந்தரித்து சத்தோஷப்படுத்திவீரே.

வசனம்.

கேளும் பிராணநாதா என்னைப்பதனஞ்செய்துவைத்திருந்த
பேழையை யாவராலுத்திறந்து யென்னை விவாகஞ்செய்துக்
கொள்ள முடியாமல் வேண்டிய அரசர்கள்வந்து மதிமயங்கித்
திகைத்து நின்றுவிட்டார்கள் தங்களுடைய கரத்தினால் பேழை
யைத் தொட்டமாத்திரத்தில் படவென்று திறந்து யான் வெளிப்
பட்டேன் (ஆகையால்) நீர்தான் யெனக்குப் புருஷனென்றும்
நானே உமக்குப் பாரியானென்றும் என்னுடைய மனதறிந்திருக்
கிறபடியால் நீர் மெல்ல நகர்ந்துசென்று இந்தச்சூனையின் ஸ்கா
னஞ்செய்துவந்தால் தங்கள் பசி தணியும்படியாகப் பலகாரபட்ச
ணந்தருகிறேன், அதை உண்டு பசியாறியபின்பு என்கழுத்துக்கு
திருமாங்கல்லியம் தரிக்கவேண்டும் என் பிராணநாதா.

விதிபோதன்-கவி.

நாற்பத்தியெட்டுநாளாய் நான்குளித்தறியமாட்டேன்
கூத்துவன்போலேசொன்னாய் குளிர்ந்தாங்கமாட்டேன்பெண்ணே
சேர்த்துவென்கரத்தாலுன்னைத் தெய்வமாயுனைக்கும்பிட்டேன்
தீர்த்தமும்ஆடிவாரேன் துடைத்து ஆதரித்திடாயே.

வசனம்.

கேளும் பெண்கள் நாயகமே, நான் நாற்பத்தியெட்டு
தினமாக உடம்பு குளித்தறியமாட்டேன். கூத்துவனாகிய எம்
னைப்போல் நல்ல வார்த்தையைச் சொல்லவந்தாய், நான் குளிர்
நாங்கமாட்டேன், என் இருகரத்தினாலும் உன்னைக் கும்பிட்
டேன், நீ தயவுசெய்து நான் முழுகும்போது என்னைச் சலத்தில்
அழுக்கிக்கொல்லாமல் என் தேகமுழுவதும் துடைத்து நல்ல
வஸ்திரத்தினால் போற்றி யென்னை ரக்ஷிக்கவேண்டும் பெண்ணே.

பொது-வசனம்.

இவ்விதமாகப் பேருவியாதியினால் மெலிந்திருக்கும் விதி
போதப்பாலானவன் நகர்ந்துசென்று மேரிருகிமலையின் உச்சி

யிரிராநின்ற சுணையில் மூழ்குகையில் கமலவல்லி கரத்தினால் சர்வாங்கமும் தேய்துத்துக்கழுவ அப்போது தண்டகோபரிஷி யினால் நேர்ந்த சாபமானது நீங்கி சுயரூபமாகி மன்மதவடிவமு காரவிந்தத்துடன் சர்வ ஆயுதங்களையும் அஸ்தத்தாங்கி சரீர வுருவமெடுத்து விதிபோதனன் வருகிறான்.

விதிபோதன்-கவி.

கொடிமுடியளாவுகின்ற குண்ணெனும்மேருதன்னில் தடையொடுநகர்ந்துச் சென்று சலத்தினில்முழ்கும்போது மடமயில்கமலவல்லி மலர்க்கரத்தன்னுல்தேய்க்க திடவிதிபோதன்சாபம் துலைத்தொளிர்மதன்போல்வாரான்.

விதிபோதன்-தரு.

மதனரூபங்கொண்டிவந்தனனே விதிபோதராஜனும் மதனரூபங்கொண்டு வந்தனனே

மதனரூபங்கொண்டிவந்தனன் மங்கைமேனகைமனதுவாடி வதனச்சித்திரம்பைகண்டு தன்மனவாடிடஅதிகவடிவுடன்

(சுரு) அங்கிமேலணி சாலர்மாலையும் செங்கைகங்கண கடகமாடவும் (மதன)

ரத்தினச்செகதாடுகுச்சிகளும் நெத்திகட்டியும் வச்சிரஆரமும் பளபளென்றிடவே

முத்துமுத்துமிரண்டுபுயமது மின்னல்போலவேவள்ளமுழங்கிட ஒத்துமோகனமுத்துமலைகள் ஓதரும்பெரும்ஒளிகள்மிஞ்சிட

(சுரு) உச்சிபுணுகத்தர் வாடைவீசும் மெச்சுமாதர்க ளிச்சைசொண்டிட (மதன)

கத்திகிரிகைவில்லம்புகேடயமும் கரத்தில்தாங்கியே கமலகரமதில் அமையும்மோதிரமும்]சையும்

கொத்துசாப்பளிகோர்வைமலைகள் குலுங்கஅங்கிநீசாருங்கச்சி த்திரப்பததண்டைவெண்டம் கலீல்கலீலென

(சுரு) திங்கள்வதன உல்லாசவாகன பொங்குத்திருநகை தங்கும்பூசிடன் (மதன)

தர்ப்பாசலமதில்தண்டகோபரிமம் சாபத்தைநீக்கியே சந்துருஷ்டியாய்வந்து தோன்றினனே

சித்தத்தெளியவேதீரமீறியே துக்கசாகாயிக்கமாரியே நற்கவிராமசுவாயிபாடியே முற்பவங்களும்முழுதுமோடியே

(சுரு) நாரணன் திருவடியைப் போற்றியே சிரணிந்திடும் வுருவைமாத்தியே (மதன)

விதிபோதன்-கொச்சகம்.

எங்கெங்குமேர்சடராய் எழுத்தபாராமே
சங்குசக்கிரகதாபாணி செங்கண்மாலேபோற்றி
சிங்கமிசைத்தானொன்றும் சிவகாமித்தாள்போற்றி
என்குறையைநீக்கியிப்போ யெழுந்தருள்வீரேபோற்றி.

வசனம்.

அரஹரா மகாதேவா பாம்புநுஷோத்தமா அஷ்ட்டலட்சுமி
மனோகரா உலகத்தை அளித்தருளும் மாதாவாகிய பாமேஸ்வரி
அடியேன் யிம்மகம்மேரு உச்சியிலிருந்து பூமியிலிரங்க வழி தெரி
யாமல் நான் பாதவிக்கலாகினேன் அடியேனை ரக்ஷிக்கும்பொரு
ட்டு இவ்வேளைவந்து எனக்கு உதவிசெய்யவேணும் தெய்வமே.

கமலவல்லி-தரு.

மணவாளரேவந்தனம் உமதுபாதம்-மணவாளரேவந்தனம்
மணவாளரேஉமது மலர்பாதம்போற்றினேன்
மணமாலையுட்டிடவாரும் வாரும்வந்தனம் (பணவா)
சுருணசுந்திரதீரா மகிழ்னனேமிகுதீரா
அகமகிழ்ந்துஉமதுபாதம் அடியாள்வந்தனம்செய்தேன் ()
நவரீதபூஷண தவறில்லாப்பாதனே
பவமொழிபூஷண பாதம்வந்தனம்செய்தேன் (மணவா)
எவரும்புகழ்பிரகாச யிம்மலைமேருவர்கா
கவனமுடனும்பாதம் சமுவிஅர்ச்சனைசெய்தேன் (மணவா)

கமலவல்லி-வசனம்.

சருணம் சருணம் எனது பிராணநாயகா, அடியாள் தேவ
நீருடையபாதத்திற்கு அர்ச்சித்து அனேக வந்தனம்செய்தேன்.
இதோ ருசிவர்க்கமான பலகாரபட்சணங்களும்தந்தேன். அதை
உண்டு பசியாரி யெனக்கு மாங்கல்யம் சூட்டும் சுவாமி.

விதிபோதன்-தரு.

ஆ, ஆ, நன்றாச்சுது பெண்மயிலாளே-அரிவையேஉன்பேச்சு
ஓடிமேருஉச்சியில் ஒண்டியாய்-தவிக்கையில்
போகவிவாகம்செய்யப் புகலுவதும்-சரியோ
(சரு) பெற்றதந்தையர் உற்றதாய்தனை
முற்றுமொழிந்துயென் சித்தங்கொதிக்கையில் (ஆஆ)

கமலவல்லி-தரு.

சித்தங்கொதிப்பதேனோ பசிதணியதின் னும்பலகாரங்களை
அத்தைமகனுமெந்தன் அம்மான்மகனுமற்றோர்
அந்தப்பேழைதிறக்க அவராலாகமற்போச்சே
(சரு) அருமைபூட்டதை உருவிலாக்குறற
திருகாத்தினால் திறத்தநாயகா (சித்தங்)

விதிபோதன்-தரு.

நாயகாவென்று சொல்கிறாய் பெண்மயிலாளே
நானூர்நீயாடி போடி.

நேயத்துடனே பேசி நலமாய்ப்பலகாரத்தை
நீகொடுத்தால் ஒப்பியே நானும் உண்பேனோ போடி.

(சுரு) நித்தனைவந்துமே பெந்தனைத்துடரும்
உந்தனைநம்பிடி வந்திடுமிடறுகள் (நாயக)

கமலவல்லி-தரு.

இடர்வறுமென்று சொல்லி யென்பிராணநாதாயென்மனநோகச்
செய்கிறீர் அடரும்மேருஉச்சியில் யாருத்துணையறியேன்
உடையவர்நீரல்லவோ உண்ணும்பலகாரத்தை

(சுரு) உதறிப்பேசுநீர் பதருதென்மனம்
சிதரவிடாதெனே மதியொளியரசே (இடர்)

விதிபோதன்-தரு.

மதிமுகமாதரசே பெந்தனைக்கண்டு வா தும்வழக்குபேசாய்
கொடியசூர்ப்பநகைபோல் தொடுவழக்கடுகிறாய்
கோதையேநீசொல்லும்வார்த்தை கிஞ்சிதமுங்கேளேனே

(சுரு) கொஞ்சங்கிளிமொழி வஞ்சியரேயெனே
கெஞ்சிக்கெஞ்சியே மிஞ்சிப்பேசறாய் (மதிமுக)

கமலவல்லி-தரு.

மிஞ்சிஉன்னிடந்தன்னிலே பேழைவந்துமோசமல்லவோபொசி
சொந்தமாரீர்வேண்டுமென்று தேவரீதனேநானும் [யும்
இந்தப்பேழைஉம்மிடத்தில் வந்ததெப்படிசொல்வீர்

(சுரு) இருகறத்தினால் இதைதிரந்துநீர்
மருமொழிபுகலவும் வாய்வருமோசொல்லும் (மிஞ்சி)

விதிபோதன்-கவி.

ஆடிதொடுவழக்காய் அக்கிரமம்பேசுவந்தாய்
கூறுடிவுந்தன்பேரும் குடியிருந்திடுமுன்னூரும்
நேருடன்சவிஸ்தாரம் நானறிந்திடமொழிந்து
சேரடிஉன்பதிக்குத் திருக்கதுஉரைக்கவேண்டாம்
வசனம்.

ஆடிபெண்ணே நீ யென்னை மாங்கல்லியம் சூட்டும்படியாகத்
தொந்திரவுசெய்கிறாய் நான் உன் வார்த்தைக்கீசைந்து மண
ஞ்செய்யத்தாது உன்னுடைய தாய் தகப்பன்பேரும் உன் பட்ட
ணம் முதலிய சவிஸ்தாரங்களும் ஒளியாமல் தெரியச்சொல்லும்
பெண்ணே.

கமலவல்லி-கவி.

தர்ப்பாஜலப்பட்டணத்தை திறமுடனாகின்ற
சொற்பெரும்பதஞ்சலன்றன் செல்வபுத்திரிதானென்பேர்
கர்ப்பதைநிலைக்கச்செய்த கமலமாதருமையான
சற்புத்திரியெண்ணீரும் தழுவினேயே அணைத்திடரே.

வசனம்.

தர்ப்பாஜல பட்டணத்தைப் பரிபாலனம் செய்துவராதின்ற
பதஞ்சல மகாராஜனுடைய குமாரத்தியாகிய கமலவல்லியாகும்
எனக்கு இன்றையத்தினம் விவாகஞ் செய்வதாக யென் தந்தை
யானவர் காளிகாதேவி சன்னிதிக்கு முன்பாக இத்தபெட்டிக்கு
இரண்டுபூட்டிட்டு இதற்குள் என்னைவைத்துச் சாவியில்லாமல்
கறத்தினால் திறந்த புருஷனை விவாகம் செய்வதாக விளம்பரம்
செய்ய பேழையை யாவராலும் திறக்கமுடியால் திகைத்துக்கொ
ண்டிருக்கையில் இப்பேழையானது உம்மிடம்வந்த சங்கதியை
நான் அறியமாட்டேன் இதை நீர் திறந்தபடியினாலே நீர்தானெ
ன்னை விவாகம்செய்யவேண்டும் மகாராசனே.

விதிபோதன்-தரு.

உன்னைத்தாலிகட்டலாகுமோ இங்கொருவருயில்லாமல்
இருவருமாகவே உன்னைத்தாலிகட்டலாகுமோ
எந்தன் அன்னை தந்தையும் இறந்தார் சொற்பனங்களென்ன
எந்தலையில்சூதக மிருக்கமணஞ்செயவேனோ
(சுரு) இடரதுவந்துமே துடருமேசனியன்
உடலமுங்குண்ணுந்த மடமயிலானே (உன்)

கமலவல்லி-தரு.

மடந்தைப்பருவமாச்சுதே மணமாலையிட்டெந்தனை
மருவியனையவாருமே மடந்தைப்பருவமாச்சுதே
தடங்கல்செய்யாதுன்கையால் தாலிகட்டிடும்நாதா
உடந்தையாய்பலகாரம் உண்ணவாருமென்னீதா
(சுரு) உந்தனைநம்பினென் சிந்தைதேரியே
சொந்தமாயெந்தனை வந்துநீர்சேரும் (மடந்)

விதிபோதன்-தரு.

சேருமென் றுரையாதே வெகுசொந்தமாயெந்தனைக்
குந்தமனைவியாமோ சேருமென் றுரைத்தாயே
ஆருக்கடுக்குமிந்த அனியாயவார்த்தைகள்
போரும்போருமப்பா பெண்களைநம்பலாமோ
(சுரு) புனல்முடிவராத்தைகள் என்னிடம்பேசுறாய்
மனமதுதிசிற்பட வினைமொழிவீசுறாய் (சேரு)

கமலவல்லி-தரு.

வினைமொழியாகப்பேசியே மனம்வெந்திடச்செய்வதும்
அந்தமோமன்னு வினைமொழியாகப்பேசியே
கனவானையெந்தனைக் கடிக்கிமணஞ்செய்திடும்
ஸ்தனமும்வீம்முதேமோகம் தன்னையகற்றவாரும்
(சுரு) சந்தணபுகித சரசவுல்லாசனே
நித்தனை செய்யாமல் வந்தென்னைச்சேரும் (வினை)

விதிபோதன்-தரு.

முகம்பாருமென்றுசொல்லி வெகுமோசம்செய்தாளந்த
பூதகிசுருஷணனை முகம்பாருமென்றுசொல்லி
தேகமாரிவந்தயென்னை தெண்டம்பிடிக்கவந்தாய்
வகைமோசம்செய்யவென்னை வந்தாயேயிவ்விடத்தில்
(சுரு) வாதுபேசராய் தீதுவந்திடும்
சூதுகாரியெம காதுகிபோடி (முகம்)

கமலவல்லி-தரு.

போடியென்றுரையாதே யிருபூட்டையுங்கரத்தினால்
வாட்டமுடன்திரந்தீர் போடியென்றுரையாதே
வேடிக்கையாப்பேசினால் விட்டிடுவேனோமமை
கூடிக்கரும்புதினன் கூலிகேட்பாருமுண்டோ
(சுரு) கொஞ்சிஸ்தனமதை மிஞ்சிக்கரத்தால்தொட்டு
வஞ்சியான்மகிழ்த்திட வாருமென்றுதனை (போடி)

விதிபோதன்-கொச்சகம்.

வாருமென்றுசொல்லவந்த வஞ்சியரேனீகேளாய்
தேருதலைராமருக்கு சொல்லவந்தசூர்ப்பனகை
காருமென்றுமனமகிழ்த்து கலியாணம்செய்யெனவே
சீர்குலையாரமரையும் செய்ததறிந்திலையோ.

வசனம்.

கேளாய் பெண்ணே யென்னை வாருமென்றும் பாருமென்
றும் சேருமென்றும் கலியாணஞ் செய்துக்கொள்ளுமென்றும்
நீ சொல்வதை யோசித்தால் இராவணன் தங்கையாகிய சூர்ப்ப
நகையானவள் ஸ்ரீராமரிடம் தித்திப்புவார்த்தைகளைச்சொல்லி
தமையனாகிய ராவணனையனுப்பி சீதாபிராட்டியாரைச் சிறை
பிடிக்கும்படிசெய்து ராம லட்சுமணனை அலையச்செய்த சேதியை
நீ அறிந்ததில்லையோ அது தெரியாமல்வந்து ஏன் வீண்வார்த்தைத்
பேசுகிறாய் வீண் வார்த்தையைமறந்து என்னெதிர் நில்லாமல்
அப்புறம் பேரிடி பெண்ணே.

கமலவல்லி-கொச்சகம்.

எத்தனைநான் உந்தனுக்கு யேற்கெனவேசொல்விவந்தும்
உத்தமியாளென்வார்த்தை உண்மையெனநம்பாமல்
கற்றதெல்லாம்பேசுகிறீர் கருத்தைநிலைநிருத்தி
சித்தமிகமகிழ்ந்து சேர்ந்தனைவீர்மன்னவரே.

வசனம்.

அடியாள் உமக்கு யெத்தனைவிதமாகப் பிரியவார்த்தை
களைச் சொன்னபோதிலும் அதை கேட்காமல் உத்தமியாகிய
எனது வார்த்தையை நம்பாமல் நீர் கற்ற வித்தைகளையெல்லாம்
பேசுகிறீர். இப்போது என்பேரில் கிருபைபாராட்டி யென்னை
விவாகம்செய்து சேர்ந்து அணையவாரும் சுவாமி பிராணநாயகர்.

விதிபோதன்-தரு.

சேர்ந்து அணைய மென்றாயே
வெகுதித்திரிப்புக் காரியே
தேர்ந்து அறிந்துச்சொன்னையோ உத்தன்
சொல்லென்புவேனோ பேயே

(சு) துஷ்ட்டவார்த்தைகளை விட்டுகாட்டியே
யெட்டிடவும்தன் இஷ்டம்போல்நடவாது (சேர்)

கமலவல்லி-தரு.

நடவாதுயென்றுரைத் தீரேஇப்போ
சொல்லுமொழி நம்புவீரே
வில்மதன்கணைவந்துமார்பில் இதோ
உருகுநீர்வந்து பாறும்

(சு) விகடங்கள்பேசுநீர் அகடகடுகளாய்
செகம்மெச்சும்பதஞ்சலன் சிரேஷ்ட்டபுத்திரி (நட)

விதிபோதன்-தரு.

சிரேஷ்ட்டபுத்திரி யென்றாய்மாளே
நீயும்தெரியுமெயெனக்குத் தேனே
தாட்சண்ணியம்பாரேனான் தானே
நன்றாய் தண்டிப்பேனுந்தனை நானே

(சு) தைரியம்கொண்டுமே யியலுடன்பேசுறாய்
பயமில்லாவார்த்தைகள் பவக்குறாய் குலக்குறாய் (சிரே)

கமலவல்லி-தரு.

பலுக்குமீர்வீண் மொழிதானே
உன்னை-பாவையான் விட்டுப்போரேனே
பூட்டியிருந்திடும்பேழையைத் திறப்பானேன்
பேராசொல்மொழி தப்பாதுயெந்தனை

(சு) நாகரீகமா யேகவைபோகமா
தாகவிகாரத்தை தணிந்துமணஞ்செய்யும் (பலுக்கு)

விதிபோதன்-தரு.

மணஞ்செய்யுமென்கிறாய்கூடி யெந்த
மாப்பிள்ளைநான் சொல்லப்போடி
அணையும்புருஷனைப் போய்தேடி
ஆசைதணித் திடுவாயோடி.

(சு) ஆரடி தூறுசொல் நோகப்பேசுறாய்
பேராசைக்கொண்டுமே பினற்றித்திரிகிறாய் (மணஞ்)

கமலவல்லி-தரு.

பினற்றினால்நான்விடுவேனோ யெந்தன்
பேழையைத்தொட்டிடப்போமோ
சினத்துப்பேசும்வார்த்தை வினோபேழை
திறவாவிருந்தால் கேட்பேனோ

(சு) புற்றிலிருந்தெழும்பும் சர்ப்பம்போல்கிருமீர்
உற்றதையறியாமல் குற்றமாய்ப்பேசுமீர் (பினத்தி)

விதிபோதன்-தரு.

பேசுவதினாலென் னாலாபம்வீணாய் பினத்துவதோ அனுகூலம்
ஆசைகொண்டுவிடுகுதாபம்வீணாய் அடுத்தவந்தால்வருங்கோபம்

(சு) ஆக்கினைசெய்குவேன் நோக்கியென்வாளினால்
யோக்கியமோயிது தாக்குறாய்வீண்மொழி (பேசு)

கமலவல்லி-தரு.

மொழிவதுசரியல்லமன்னா யென்னை மோசம்செய்வதும்தகாது
பழியல்லவோமடமாது மனம் பத்தினால்வந்திடும்மீது

(சு) பன்னிப்பன்னிப்பேசி யென்னைமிறட்டுமீர்
முன்னேகும்பிட்டிரே பின்னேமறந்திரோ (மொழி)

விதிபோதன்-கவி.

கும்பிட்டதாகச்சொல்லி கொடுமையாய்வார்த்தைதன்னை
வம்பிட்டிப்பேசுவந்தாய் மாயதூர்க்கள்ளிபோடி

தென்பட்டபெண்ணையெல்லாம் சேருமென்றுரைக்கவந்தாய்
அம்பினுல்கொல்வேணுன்னை அகன்று அப்புறமேபோடி.

வசனம்.

அடிவாடிப்பெண்ணை முன்னமே உன்னைக் கும்பிட்டேனென்று
மும் குழைத்திட்டேனென்றும் நீயென்முன்வந்து வம்பான
வார்த்தைகளைப் பேசுவந்தாய் நீயாரோ தெரியவில்லை உன்யெதி
ரில் தெம்பட்டவர்களை யெல்லாம் சேரவாருமென்று வீணுசைப்
படுகுறாய் இனிமேல் நான் சும்மாயிருக்கத்தகாது. எனக்கெவ்
வளவு கோபம் பிரவேசித்திருக்கிறது உன்னை யென்கையிரா
ரின்ற வாளாயுதத்தினுற்கொல்லுவேன் அப்புறம்போடி குடிசேடி.

கமலவல்லி-கவி.

போடியென்றுரைக்கவந்த பிராணநாதரேரீர்கேளீர்
வாடியேகுஷ்டநோயால் மெலிந்தழுதிருக்கும்போது
நீடி ஆதரிக்கச்சொல்லி நீரெனைக்கும்பிட்டமே
கூடியேமாலேசூட்டக் கூடாதென்றுரைக்கலாமே.

வசனம்.

கேளும் என்பிராணநாதா யென்னைப்போடியென்றும் வாடி
யென்றும் சொல்லவந்தீர் தாங்கள் குஷ்டநோய் வகாண்டிருக்கு
ம்போது என்னைவேண்டி ஆதரித்து கார்த்து ரட்சிப்பாயென்று
யிருகரத்தினும் என்னைக்கும்பிட்டு கெஞ்சியதை மறந்து இப்
போது யென்னை விவாகம்செய்துக்கொள்ளத் தகாதென்றுசொ
ல்லுவது உமக்குத்தகுதியா என்னை உம்முடைய திருக்கரத்தி
னில் மங்கிலியம் சூட்டவாரும் யென்பிராணநாதா.

பொது வசனம்.

இவ்விதமாக விதிபோதனனும் கமலவல்லியும் தர்க்கித்துக்
கொண்டிருக்கிறபோது பிரம்மதேவன் சொல்லிய வாக்கியத்தை
அறியும்படி மும்மூர்த்திகளும் அவர் தேவிமார்களும் மகம்மேரு
கிரியை நாடி வருகிற விதங்காண்க.

ஈஸ்வரன்-கவி.

பிரம்மர்சொற்கலியாணத்தை போய்பார்த்து அறியவேண்டி
திறமுடன்விச்சித்திரமான தேரிலும்வாகனத்தும்
நெறியுடன்சென்று தரீப்பை நீர்துரைதனிலில்லாமல்
மருவிடைப்பிரம்மன்சொல்ல மூவரும்மேருவாரார்.

ஈஸ்வரன்-தரு.

மூவரும் தேவிமார்யாவருங்கூடியே மேருமலையைநாடி ஓர்
வியாதிபால்நொத்தவிதி போதன்தன்னைத்தேடி ஓர்

ஆவவூடனேபிரம்மன் அன்றுரைக்கமொழியை
அறியவாகனமேரி அதிதுருகடன்சாரி (மூவ)

கிரீடம்பளபளென்ன கெம்பிரபுயந்துன்ன
ஆரமாலையும்வர்ன்ன அதிவிதப்பணிதுன்ன (மூவ)

தேவர்கள்கூடியே சாமரைவிசவே
பூவலர்மழையது பொழியவே அழகுடன் (மூவ)

அசமதுமகிழ்ந்துமே யிகபரமறியவே
மகம்மேருஉச்சியில் வந்திரங்கினூரிதோ (மூவ)

விதிபோதன்-கவி.

எவ்வுயிர்க்குயிராய்நின்ற யீசனேபோற்றிபோற்றி
செவ்வையாய்யெனையாட்கொள்ளும் ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவரபோற்றி
இவ்வண்ணம்தவிக்கலாமோ யெனைக்காரநம்விதியேபோற்றி
உவ்வெனும்உகாரமான உலகமாதாவேபோற்றி.

வசனம்.

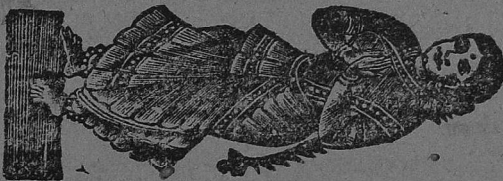
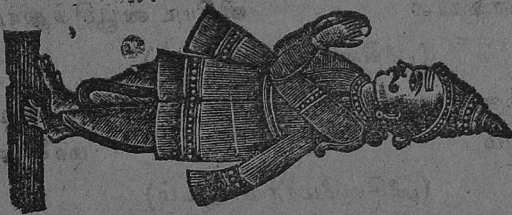
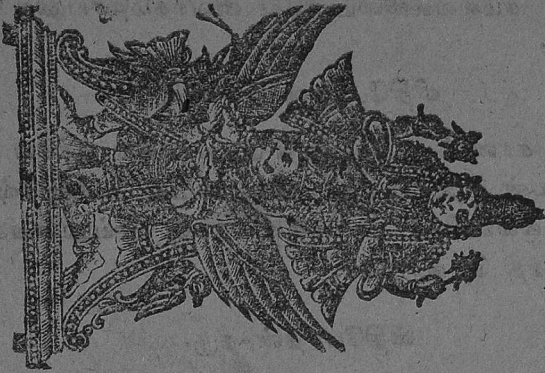
சரணம் சரணஞ் சிவபெருமானே, உலகமாதாவாகிய பர
மேஸ்வரி ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவரே அஷ்டலக்ஷுமித்தாயே, நான்கு
முகம்படைத்த பிரம்மதேவரே சரஸ்வதித்தாயே, உங்கள் அனை
வருடைய பாதாரவிந்தங்களுக்கு அநேக நமஸ்காரம் செய்தேன்
மும்மூர்த்தி தேவர்களே.

ஈஸ்வரன்-கவி.

விதிபோதப்பாலாகேளாய் வியாதியும்நீங்கிவாழி
அதிமதிகமலவல்லி அரிவையேவாழிவாழி
இதுநல்லமுகூர்த்தகால மிருவரும்விவாசஞ்செய்து
பதிதனைச்சேர்ந்துராச பட்டமாண்டிடுவீரவாழி.

வசனம்.

வாரும்பா விதிபோதபாலகா, நீ யெப்போதும் உடற்பிணி
பசிப்பிணிநீங்கி வாழ்க்கடவது எழுந்திரும்வாரும் சமலவல்லிமா
தே சுகமாகவாழ்க்கடவது எழுந்திராய் இன்றையத்தினம் நல்ல
சுபமுகூர்த்தவேளையானபடியால் யிருவருக்கும்நேர்ந்த விதியார்
த்தம்போலே விவாகம் செய்துக்கொண்டு உங்களுடைய பட்ட
ணம்போய்ச்சேர்ந்து உன் தாய்தகப்பனையும் உயிர் கொடுத்தேழு



ப்பினேம் இன்றுமுதல் ராசமுடிசூட்டிக்கொண்டு வாழக்கடவது (ஆகையால்) கமலவல்லியை நீயே விவாகம்செய்துக கொள்ளுமகாராசனே.

விதிபோதன்-வசனம்,

சரணம் சரணம் மும்மூர்த்தி தேவர்களே தங்கள் திருவாக்குக்கு அடியேன் கீழ்ப்படிந்து தங்களுடைய மனோபிஷ்டத்தின் பிரகாரம் கமலவல்லியை எனக்கு விவாகஞ் செய்துவைக்கவேண்டும் மும்மூர்த்தி தேவர்களே.

விதிபோதன்-தரு.

ஸ்ரீசிவமேராமஜெயம்

ஸ்ரீராமாராமஜெயம்

கரிவரதாராமஜெயம்

சிவ-கணநாதாராமஜெயம்

(ஸ்ரீசிவமேராமஜெயம்)

கருணைசத்திராமஜெயம்

சிவ-கதிர்வேலாராமஜெயம்

பரவும்முனிரிஷிகணங்கள்

பத்திவராராமஜெயம்

(ஸ்ரீசிவமேராமஜெயம்)

அஷ்டலட்சுமித்தாயே

அம்மையேகலைவாணிராமஜெயம்

இஷ்டமுடன்சர்வதேவர்களும்யாவரும்வந்தருள்செய்யாமஜெயம்-

(ஸ்ரீசிவமேராமஜெயம்)

கவியாணப்பந்தவிட்டு

கண்குளிரதீபம்வைத்து

வலிதானமங்களங்கால்

விதியுடன்பூசித்துநட்டார்கள்

(ஸ்ரீசிவமேராமஜெயம்)

சலியாமல்லலங்கு

வைத்துநல்ல

சரிகைக்கூரையும்

மாண்தாதுடுத்தி

(ஸ்ரீசிவமேராமஜெயம்)

கங்கணமுந்தான்

தரித்துசால்

கரகமும்எதிரில்

சாததிடவே

(ஸ்ரீசிவமேராமஜெயம்)

எங்குந்கிடுகென்ன

இந்திர

பேரிகையும்

சந்தமிட

(ஸ்ரீசிவமேராமஜெயம்)

தோத்திரத்துதேவர்
தொழுதெடுத்தேன்

மூவர்களைத்
கையிலம்ங்கிலிபம்

(ஸ்ரீசிவமேராமஜெயம்)

சேர்த்து இருகரத்தாலும்
மாங்கல்யம்

திரு
தரிக்கலுற்றேன்

(ஸ்ரீசிவமேராமஜெயம்)

ஓமமையும்தான்
உச்சிதஅட்சதை

தரித்து-எல்ல
யிட்டார்கள்

(ஸ்ரீசிவமேராமஜெயம்)

கேசுமமுடன் ஆசீர்
விதிபோதன்

வாதம்-செய்தார்கள்
தெண்டனிட்டார்

(ஸ்ரீசிவமேராமஜெயம்)

சர்வசடங்களும்தவறாமல்

தேவர்கள் தான் முடித்தார்

பருவமுள்ளகமலவல்லி - விதிபோதனையுந்தேவர்வாழ்த்தினாரே

(ஸ்ரீசிவமேராமஜெயம்)

பொது வசனம்.

- இவ்விதமாக விதிபோதராசனுக்கும் கமலவல்லிக்கும் விவாகம்செய்து கருடதேவனுக்கு மும்மூர்த்திகளும் உத்திரவுசெய்ய கருடன் இருவரையும் பேழையில்வைத்து அப்பேழையை அரைந்துக்கொண்டுபோய் தர்ப்பாசலபுரிபட்டணம்சென்று காளிகாதேவி சன்னிதானத்திற்கு முன்வைத்து கருடனுவர் பதஞ்சலமகாராசனுக்கு எடுத்த சங்கதியைச்சொல்ல பதஞ்சலமகாராசன் மனம்பூரித்து இருவரையும் பேழையை விட்டு வெளிப்படுத்தி பிறகு விதிபோதராசனுக்கும் கமலவல்லிக்கும் மருவிவாகம் நடத்தி தர்ப்பாஜலபுரி பட்டணத்தை விதிபோதனுக்கு மகுடம் சூட்டி வைக்கும்படி கெருடபகவான் துவாரகாபுரிக்குப்போய் சேர்ந்தார். பிறகு விதிபோதன் கிரீடாபிஷேகனாகவும் கமலவல்லி சமேதனாக அரசு செய்துவருகிறான். இந்த விதிபோதன் சரித்திரத்தைப் படித்தபேரும் கேட்டபேரும் ஐகலாசபதம் அடைவார்களென்பதாம்.

வாழி-கவி.

மூவரும்தேவர்வாழி மூதறிவுடையோர்வாரோர்
பாவரும்வாழியிக்க வரும்றைபென் றும்வாழி

கோவுகளைத் தும்வாழி கவிசொல்லுமிராமன்வாழி
மேவிடும்மாரிபெய்து உலகெலாந்தழைத்துவாழி.

மங்களம்-தரு.

மங்களம் மங்களம்

ஜெயஜெய

மங்களம் மங்களம்

மங்களம் விநாயக

மாநகர் வீதியில்

தங்கியவிக்கினர்

தாளினை தனக்கும்

(மங்களம் மங்களம்)

வள்ளிவேலாயுதன்

வள்ளிதெய்வானைக்கும்

மதிசூடும்பரமர்க்கும்

மாதாபராசத்திக்கும்

(மங்களம் மங்களம்)

அள்ளிவெண்ணையுண்ட

ஆதிமால் அவருக்கும்

அஷ்ட்டலட்சுமிதேவி

அம்மைசரஸ்வதிதிக்கும்

(மங்களம் மங்களம்)

சாரதாம்பாள் கடாட்சம் பெருகவும்

கமலவல்லி நாடகம்.

முற்றிற்று.



விளம்பரம்.

இதற் கண்டிள்ள புத்தகங்கள் தேவையானவர்கள் அடியிற்
கையொப்ப மிட்டிருக்கும் என்னிடத்தில் விலைக்குப் பெற்றாக்
கொள்ளலாம், வெளியூர்களுக்கு வி. பி. தபால் மூலமாகவும்
அனுப்பப்படும்.

		ரூ.	அ.	ப.
வல்லாள மகாராஜன் நாடகம்	0	8 0
நரகாதூரன் சண்டை நாடகம்	0	5 0
கம்ச சம்மார நாடகம்	0	5 0
கமலவல்லி நாடகம்	0	5 0

இப்படிக்கு,

கைவண்டீர் - சு. துரைசாமி முதலியார்.

நெ. 60, அண்ணாபிள்ளை வீதி, சேளகார்பேட்டை,

மதுரை.